

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΓΔ Εσωτερική αγορά και υπηρεσίες

Υπηρεσίες

Διοικητική συνεργασία και δίκτυα κρατών μελών

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ο ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ (ΙΜΙ)

Κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες χρήσης

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η οδηγία για τις υπηρεσίες, στο άρθρο 29 παράγραφος 3 και στο άρθρο 32 παράγραφος 1, απαιτεί από τα κράτη μέλη να ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με οποιεσδήποτε δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών που ενδέχεται να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον («μηχανισμός προειδοποίησης»). Αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει να συμβάλλουν στην πρόληψη των κινδύνων και την προστασία των αποδεκτών των υπηρεσιών.

Η ταχεία και ασφαλής ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς του μηχανισμού προειδοποίησης διασφαλίζεται μέσα από τη χρήση μίας συγκεκριμένης εφαρμογής του **συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (IMI)**.

Το παρόν έγγραφο αποτελεί έναν **πρακτικό οδηγό** για τις αρχές των κρατών μελών, οι οποίες ασχολούνται με τις προειδοποιήσεις στο IMI. Αποτελείται από δύο μέρη:

Μέρος 1: Κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση του μηχανισμού προειδοποίησης

Οι κατευθυντήριες γραμμές στοχεύουν στην ενίσχυση της ενιαίας ερμηνείας των **κριτηρίων και προϋποθέσεων για την αποστολή προειδοποιήσεων**. Θα πρέπει να βοηθούν να διασφαλίζεται ότι η αποστολή προειδοποιήσεων πραγματοποιείται μόνο όταν αυτό είναι απολύτως απαραίτητο και όταν πληρούνται τα κριτήρια που ορίζονται στην οδηγία για τις υπηρεσίες. Επίσης, οι κατευθυντήριες γραμμές διευκρινίζουν τις περιπτώσεις χρήσης των διαφόρων άλλων λειτουργιών του συστήματος IMI για τις προειδοποιήσεις, όπως είναι η λήξη, η ανάκληση και η διόρθωση προειδοποιήσεων. Αρκετά παραδείγματα καταδεικνύουν περιστάσεις στις οποίες ενδέχεται να είναι αναγκαία η χρήση των λειτουργιών στην πράξη.

Μέρος 2: Οδηγίες χρήσης του IMI για προειδοποιήσεις

Οι οδηγίες χρήσης αφορούν τις **τεχνικές πλευρές** της διαχείρισης των προειδοποιήσεων στο IMI. Καταγράφουν τους διαφορετικούς ρόλους που μπορούν να παίξουν οι αρχές και οι μεμονωμένοι χρήστες σε σχέση με το μηχανισμό προειδοποίησης και περιγράφουν τον τρόπο χρήσης όλων των λειτουργιών που είναι διαθέσιμες στο IMI για κάθε στάδιο της διαδικασίας προειδοποίησης. Επίσης, επεξηγούν τον τρόπο οργάνωσης του συστήματος, ώστε να είναι εφικτή η αποτελεσματική διεκπεραίωση των προειδοποιήσεων.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την οδηγία για τις υπηρεσίες θα βρείτε στο δικτυακό τόπο: http://ec.europa.eu/internal_market/services/services-dir/index_en.htm.

Περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το σύστημα IMI θα βρείτε στο δικτυακό τόπο: http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net.

Εάν αντιμετωπίζετε τεχνικό πρόβλημα σχετικά με προειδοποιήσεις στο IMI, επικοινωνήστε με το συντονιστή IMI που σας καταχώρισε στο σύστημα. Για τεχνικά προβλήματα που δεν είναι δυνατό να επιλυθούν τοπικά, επικοινωνήστε με την υπηρεσία υποστήριξης της Επιτροπής στη διεύθυνση : ec-imi-alerts@ec.europa.eu.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ 1: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ	5
1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ: ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ;.....	6
ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ: ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ	7
ΠΙΝΑΚΑΣ 2: «ΣΤΑΘΜΙΣΗ»: ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΛΑΒΗΣ – ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΒΛΑΒΗΣ	8
ΠΙΝΑΚΑΣ 3: ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΒΗΜΑ ΠΡΟΣ ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ.....	9
2. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ	12
3. ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ.....	12
3.1. Συμπεριφορά, συγκεκριμένες πράξεις ή περιστάσεις που αφορούν δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών.....	12
3.2. Σοβαρή βλάβη της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος	14
3.3. Αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της κατάστασης που αφορά την παροχή υπηρεσιών και της πιθανής σοβαρής βλάβης.....	15
3.4. Πραγματικός/συγκεκριμένος κίνδυνος	15
3.5. Προϋπόθεση να υπάρχουν διασυννοριακές επιπτώσεις του κινδύνου	18
4. ΠΟΙΟΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ;.....	18
4.1. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης.....	18
4.2. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από άλλα κράτη μέλη εκτός του κράτους εγκατάστασης	20
4.3. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης και συνδέονται με προηγούμενη προειδοποίηση από άλλο κράτος μέλος	20
5. ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ;.....	21
6. Η ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ	21
6.1. Πότε πρέπει να λήγει μια προειδοποίηση;.....	21
6.2. Αντιρρήσεις για τη λήξη	21
7. ΑΝΑΚΛΗΣΗ/ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ	22

8.	ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ	22
9.	ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ.....	23
	ΜΕΡΟΣ 2: ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΜΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.....	24
10.	ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	25
11.	ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΙΜΙ	25
	11.1. Η διάρθρωση του ΙΜΙ κατά ενότητες.....	25
	11.2. Η διαδρομή της προειδοποίησης.....	25
12.	ΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΟΥΣ.....	27
	12.1. Ρόλοι των αρχών για τις προειδοποιήσεις	27
	12.2. Ρόλοι των χρηστών σχετικά με τις προειδοποιήσεις	28
13.	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΙΜΙ	31
	13.1. Αποστολή προειδοποίησης.....	31
	13.2. Τροποποίηση και διόρθωση προειδοποίησης	33
	13.3. Ανάκληση προειδοποίησης	33
	13.4. Διαχείριση των αποδεκτών προειδοποίησης.....	34
	13.5. Αποστολή και αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με προειδοποίηση.....	34
	13.6. Λήξη προειδοποίησης.....	35
14.	ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ	37
	14.1. Αυτόματα ηλεκτρονικά μηνύματα	37
	14.2. Κατάλογοι προειδοποιήσεων	38
	14.3. Εκτύπωση προειδοποιήσεων	38
15.	ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ	39
16.	ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΣΑΣ	40
	16.1. Πρώτη καταχώριση από την Επιτροπή.....	40
	16.2. Καταχώριση αρχής και πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης.....	40
	16.3. Σύνδεση αρχών και συντονιστών	41

**ΜΕΡΟΣ 1: ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ;

Βάσει της οδηγίας για τις υπηρεσίες – άρθρο 29 παράγραφος 3 και άρθρο 32 παράγραφος 1 – τα κράτη μέλη οφείλουν να ενημερώνουν τα άλλα κράτη μέλη και την Επιτροπή σχετικά με κάθε δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών που θα μπορούσε να προκαλέσει σημαντική βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον («μηχανισμός προειδοποίησης»). Αυτές οι πληροφορίες θα βοηθούν τα κράτη μέλη να προλαμβάνουν τους κινδύνους και να προστατεύουν τους αποδέκτες των υπηρεσιών.

Η ταχεία και ασφαλής ανταλλαγή πληροφοριών στο πλαίσιο του «μηχανισμού προειδοποίησης» θα εξασφαλίζεται με τη χρήση ειδικής εφαρμογής του συστήματος πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (Internal Market Information), στο εξής «IMI».

Είναι επίσης σημαντικό να υπάρχει κοινή αντίληψη των κριτηρίων και των προϋποθέσεων για την αποστολή προειδοποίησης, ώστε να περιορίζεται ο κίνδυνος να αποσταλεί προειδοποίηση χωρίς να είναι απαραίτητο ή βάσιμο. Επιπλέον, χρειάζεται να υπάρχει κοινή αντίληψη σχετικά με τη χρήση των διαφόρων άλλων επιπρόσθετων λειτουργιών του συστήματος IMI, π.χ. λήξη, ανάκληση/ακύρωση και διόρθωση των προειδοποιήσεων, καθώς και αποστολή συμπληρωματικών πληροφοριών.

Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές βασίζονται στις έννοιες που χρησιμοποιούνται στην οδηγία για τις υπηρεσίες και δεν περιορίζουν, ούτε διευρύνουν καθόλου τις υποχρεώσεις των κρατών μελών. Προορισμός τους είναι να βοηθήσουν τα κράτη μέλη να κατευθύνουν τις εθνικές αρχές που ασχολούνται με τον μηχανισμό προειδοποίησης.

Οι κατευθυντήριες γραμμές δεν είναι διεξοδικές, ούτε γίνεται καμία προσπάθεια να ληφθούν υπόψη όλες οι πιθανές καταστάσεις και περιστάσεις. Οι εθνικές αρχές θα πρέπει να εξετάζουν κάθε περίπτωση με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της, λαμβάνοντας ταυτοχρόνως υπόψη τα κριτήρια που καθορίζονται στην οδηγία για τις υπηρεσίες, τη δική τους πείρα και πρακτική, και κάθε άλλο σχετικό στοιχείο ή πρόσφορη μέθοδο.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι κατευθυντήριες γραμμές εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των εθνικών κανόνων σχετικά με το ποιος είναι αρμόδιος για την αποστολή προειδοποίησης ή τη λήψη μέτρων.

Δεδομένων των ενδεχόμενων συνεπειών της προειδοποίησης για τον πάροχο υπηρεσιών, τα κράτη μέλη χρειάζεται να διασφαλίζουν την επαρκή προστασία του υποκειμένου της προειδοποίησης ανά πάσα στιγμή (πριν, κατά και μετά την αποστολή των προειδοποιήσεων). Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να αποστέλλονται προειδοποιήσεις μόνον σε πραγματικά δικαιολογημένες περιπτώσεις. Οι κατευθυντήριες γραμμές περιορίζονται στα ουσιώδη κριτήρια για την αποστολή, τη λήξη, την ανάκληση και τη διόρθωση της προειδοποίησης, καθώς και για την αποστολή συμπληρωματικών πληροφοριών. Δεν πραγματεύονται θέματα εφαρμογής κοινοτικών ή εθνικών κανόνων που αφορούν δικαιώματα υπεράσπισης.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1: ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΛΕΓΧΟΥ:
ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ

Βήμα 1	<u>Αφορά ο σοβαρός πιθανός κίνδυνος δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών / τη συμπεριφορά παρόχου υπηρεσιών :</u>	→ Όχι × → ΚΑΜΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ					
Βήμα 2	↓ Ναι ✓→	<u>Καλύπτεται η δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών από την οδηγία για τις υπηρεσίες;</u>		→ Όχι × → Καμία προειδοποίηση			
Βήμα 3	↓ Ναι ✓→	↓ Ναι ✓→	<u>Υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον ;</u>		→ Όχι × → Καμία προειδοποίηση		
Βήμα 4	Ναι ✓	Ναι ✓	↓ Ναι ✓→	<u>Υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της παροχής των υπηρεσιών και της πιθανής σοβαρής βλάβης ;</u>		→ Όχι × → Καμία προειδοποίηση	
Βήμα 5	Ναι✓	Ναι✓	Ναι ✓→	↓ Ναι ✓→	<u>Υπάρχει πραγματικός/σ υγκεκριμένος κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή βλάβη ;</u>		→ Όχι × → Καμία προειδοποίηση
Βήμα 6	Ναι✓	Ναι✓	Ναι ✓	Ναι ✓	↓ Ναι ✓→	<u>Υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί βλάβη και σε άλλα κράτη μέλη ;</u>	→ Όχι × → Καμία προειδοποίηση
Ολοκληρώθηκαν όλα τα βήματα;... Ναι ✓→		ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ					

ΠΙΝΑΚΑΣ 2: «ΣΤΑΘΜΙΣΗ»: ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΛΑΒΗΣ – ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΒΛΑΒΗΣ

	(Φθίνουσα πιθανότητα ←) Πιθανότητα (→ Αύξουσα πιθανότητα)	
(Σοβαρότερη πιθανή βλάβη)←Σοβαρή πιθανή βλάβη →(Λιγότερο σοβαρή πιθανή βλάβη)	<u>Περίπτωση 4</u>: λιγότερο σοβαρή πιθανή βλάβη και σχετικά χαμηλή πιθανότητα να προκληθεί Κατά κανόνα, να μην αποστέλλεται προειδοποίηση	<u>Περίπτωση 3</u>: λιγότερο σοβαρή πιθανή βλάβη και σχετικά υψηλή/πολύ υψηλή πιθανότητα να προκληθεί Να αποστέλλεται προειδοποίηση σε ορισμένες περιπτώσεις
	<u>Περίπτωση 2</u>: (πολύ) σοβαρή πιθανή βλάβη και σχετικά χαμηλή πιθανότητα να προκληθεί Συνήθως, να αποστέλλεται προειδοποίηση	<u>Περίπτωση 1</u>: (πολύ) σοβαρή πιθανή βλάβη και σχετικά υψηλή/πολύ υψηλή πιθανότητα να προκληθεί Να αποστέλλεται προειδοποίηση

Σημείωση: Σκοπός του παρόντος πίνακα είναι να επεξηγηθεί η ενδεχόμενη στάθμιση μεταξύ της σοβαρότητας της πιθανής βλάβης και της πιθανότητας να προκληθεί βλάβη. Δεν λαμβάνονται υπόψη τα λοιπά κριτήρια για την αποστολή προειδοποιήσεων, τα οποία περιγράφονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές και πρέπει επίσης να πληρούνται πριν αποσταλεί προειδοποίηση.

Βήμα 1: Αφορά ο σοβαρός πιθανός κίνδυνος δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών / τη συμπεριφορά παρόχου υπηρεσιών :

☐ Ναι, ο σοβαρός πιθανός κίνδυνος αφορά δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών / τη συμπεριφορά παρόχου υπηρεσιών.

→ μετάβαση στο βήμα 2

☐ Όχι

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

Βήμα 2: Καλύπτεται η δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών από την οδηγία για τις υπηρεσίες :

Σε περίπτωση αμφιβολίας, πατήστε τον ακόλουθο σύνδεσμο για περισσότερες πληροφορίες:

http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_el.pdf

☐ Ναι

→ μετάβαση στο βήμα 3

☐ Όχι

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

Βήμα 3: Υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον :

Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να εξεταστεί η σοβαρότητα και η έκταση της πιθανής βλάβης. Όταν η σοβαρότητα είναι ιδιαίτερα υψηλή ή η έκταση είναι ιδιαίτερα μεγάλη, ενδέχεται να πρέπει να αποσταλεί προειδοποίηση, ακόμη και αν η πιθανότητα να προκληθεί βλάβη είναι χαμηλή.

☐ Ναι – η συμπεριφορά, οι συγκεκριμένες πράξεις ή οι σχετικές περιστάσεις μπορούν να προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον

→ μετάβαση στο βήμα 4

☐ Όχι, δεν υπάρχει αρκετά υψηλός κίνδυνος σοβαρής βλάβης

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

Βήμα 4: Υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της κατάστασης που αφορά την παροχή υπηρεσιών και της πιθανής σοβαρής βλάβης :

☐ Ναι, υπάρχει αιτιώδης συνάφεια. Η πιθανή βλάβη θα οφείλεται κατ' ουσία στη συμπεριφορά, στις συγκεκριμένες πράξεις ή περιστάσεις.

→ μετάβαση στο βήμα 5

☐ Όχι – δεν διαπιστώθηκε άμεση αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς, των συγκεκριμένων πράξεων ή περιστάσεων και της πιθανής σοβαρής βλάβης

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

Βήμα 5: Υπάρχει πραγματικός/συγκεκριμένος κίνδυνος σοβαρής βλάβης ; Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να ληφθούν υπόψη ιδίως τα ακόλουθα στοιχεία:

- Υφίσταται ακόμη ο κίνδυνος σοβαρής βλάβης ή ενδέχεται να εμφανιστεί στο εγγύς μέλλον ; (εάν όχι, να μην αποσταλεί προειδοποίηση)
- Έχουν γίνει κάποιες ενέργειες ώστε να εξαιρεθεί ή να μειωθεί ο κίνδυνος ; (εάν με τις ενέργειες αυτές εξαλείφθηκε ο κίνδυνος / εάν ο εναπομένον κίνδυνος είναι ασήμαντος, να μην αποσταλεί προειδοποίηση)
- Ποιος είναι ο μέσος τύπος αποδέκτη των υπηρεσιών ; (εάν ο αποδέκτης είναι ο τύπος ατόμου που δυσκολεύεται να εντοπίσει τον κίνδυνο ή να λάβει προφυλάξεις, ο κίνδυνος βλάβης είναι εν γένει υψηλότερος)

☐ Ναι, υπάρχει πραγματικός κίνδυνος σοβαρής βλάβης.

→ μετάβαση στο βήμα 6

☐ Όχι, ο κίνδυνος δεν παραμένει / δεν είναι πιθανό να επανεμφανιστεί στο εγγύς μέλλον.

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

Βήμα 6: Υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί βλάβη και σε άλλα κράτη μέλη :

Για να δοθεί απάντηση στο ερώτημα αυτό, πρέπει να εξεταστούν ιδίως τα ακόλουθα στοιχεία:

- Παρέχει ο πάροχος υπηρεσίες και σε άλλα κράτη μέλη;
- Είναι εγκατεστημένος ο πάροχος υπηρεσιών σε συνοριακή περιοχή;
- Πρόκειται για τύπο υπηρεσιών που μπορεί να παρέχονται διασυνοριακά;

☐ Ναι, υπάρχουν διασυνοριακές επιπτώσεις.

→ να αποσταλεί προειδοποίηση

☐ Όχι, δεν υπάρχουν διασυνοριακές επιπτώσεις.

→ να μην αποσταλεί προειδοποίηση

2. ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΩΝ ΚΡΙΤΗΡΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗΣ

Οι απαιτήσεις αποστολής προειδοποίησης και τα συναφή κριτήρια προβλέπονται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 και στο άρθρο 32 παράγραφος της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Το άρθρο 29 παράγραφος 3 καλύπτει περιπτώσεις όπου το κράτος μέλος εγκατάστασης λαμβάνει γνώση συγκεκριμένης συμπεριφοράς ή πράξεων, οι οποίες μπορούν να δημιουργήσουν σοβαρό κίνδυνο, ενώ το άρθρο 32 παράγραφος 1 περιέχει παρεμφερή υποχρέωση ενημέρωσης για τα άλλα κράτη μέλη εκτός του κράτους μέλους εγκατάστασης. Μολονότι τα δύο άρθρα καλύπτουν διαφορετικές καταστάσεις, εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό και βασίζονται σε ουσιαστικά παρεμφερείς αρχές και κριτήρια. Επομένως, τα κριτήρια για την αποστολή προειδοποιήσεων είναι τα εξής:

- α) η συμπεριφορά, οι συγκεκριμένες πράξεις ή οι περιστάσεις αφορούν δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών·
- β) υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί σοβαρή βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον·
- γ) υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της κατάστασης που αφορά την παροχή υπηρεσιών και της πιθανής σοβαρής βλάβης·
- δ) υπάρχει πραγματικός κίνδυνος·
- ε) ο κίνδυνος έχει διασυνοριακές επιπτώσεις.

Για να αποσταλεί προειδοποίηση, πρέπει να πληρούνται **όλα** τα ανωτέρω κριτήρια στην προκειμένη συγκεκριμένη περίπτωση.

3. ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΛΕΠΤΟΜΕΡΩΣ

3.1. Συμπεριφορά, συγκεκριμένες πράξεις ή περιστάσεις που αφορούν δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών·

3.1.1. Καλυπτόμενες καταστάσεις

Προειδοποίηση πρέπει να αποστέλλεται μόνον εφόσον έχει διαπιστωθεί ότι μπορεί να προκληθεί σημαντική βλάβη από δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών **η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες**¹. Παραδείγματος χάριν, ο «μηχανισμός προειδοποίησης» δεν καλύπτει καταστάσεις όπου ο κίνδυνος βλάβης δημιουργείται από υπηρεσίες μεταφορών, υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης ή ιδιωτικές υπηρεσίες ασφαλείας, καθώς αυτές εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

¹ Άρθρο 2 της οδηγίας για τις υπηρεσίες. Για περαιτέρω εξηγήσεις σχετικά με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας για τις υπηρεσίες, βλ. τμήμα 2.1 του Εγχειριδίου εφαρμογής της Οδηγίας για τις Υπηρεσίες στη διεύθυνση: http://ec.europa.eu/internal_market/services/docs/services-dir/guides/handbook_el.pdf.

Το γεγονός ότι μια υπηρεσία παρέχεται νομίμως σε ένα κράτος μέλος δεν συνεπάγεται ότι το κράτος μέλος δεν μπορεί να αποστείλει προειδοποίηση για συμπεριφορά ή συγκεκριμένες πράξεις οι οποίες, στο πλαίσιο της παροχής της εν λόγω υπηρεσίας, δημιουργούν κίνδυνο σοβαρής βλάβης της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος.

Ο κίνδυνος σοβαρής βλάβης πρέπει να προκύπτει από τη **συμπεριφορά** του παρόχου υπηρεσιών ή από κάθε **άλλη περίπτωση** σχετική με δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών. Άρα, δεν πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση για συμπεριφορά ή πράξη που θα μπορούσε να καταλήξει σε κίνδυνο, η οποία όμως **δεν αφορά την παροχή υπηρεσιών**.

Παράδειγμα

Εάν ένας πάροχος υπηρεσιών ο οποίος παραδίδει μαθήματα γλωσσών συλληφθεί για επικίνδυνη οδήγηση, δεν υπάρχει λόγος να αποσταλεί προειδοποίηση στα άλλα κράτη μέλη. Η επικίνδυνη συμπεριφορά δεν έχει καμία σχέση με την παροχή των υπηρεσιών.

Παραδείγματα συμπεριφοράς που ενδέχεται να δημιουργήσει κινδύνους είναι τα εξής²:

- **Θετική ενέργεια** του παρόχου υπηρεσιών, όπως επικίνδυνη συμπεριφορά ή παροχή ψευδών πληροφοριών (π.χ. ανεύθυνη επεξεργασία αποβλήτων που μπορεί να προκαλέσει βλάβη στο περιβάλλον ή παροχή ανακριβών διατροφικών συμβουλών που μπορούν να προκαλέσουν βλάβη στην ανθρώπινη υγεία).
- **Παράλειψη ή έλλειψη εποπτείας** από τον πάροχο υπηρεσιών, όπως η παράλειψη να λάβει τα αναγκαία προληπτικά μέτρα ή η έλλειψη βασικών οδηγιών προς τους αποδέκτες των υπηρεσιών (π.χ. για τη μέγιστη διάρκεια μιας συνεδρίας τεχνητού μαυρίσματος (σολάριουμ)).
- Η **ακατάλληλη χρήση ασφαλών εξοπλισμού ή η χρήση επικίνδυνου εξοπλισμού** για την παροχή των υπηρεσιών (π.χ. η χρήση σε εσωτερικό χώρο ηχητικού εξοπλισμού που προορίζεται μόνον για εξωτερικούς χώρους, ή η χρήση επικίνδυνων παιχνιδιών σε πλανόδια λούνα παρκ).

3.1.2. Καταστάσεις στις οποίες δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο μηχανισμός προειδοποίησης – σύνδεση μεταξύ του μηχανισμού προειδοποίησης στο πλαίσιο της οδηγίας για τις υπηρεσίες και των υφιστάμενων μηχανισμών προειδοποίησης για προϊόντα

Ως προς τον παρόντα μηχανισμό προειδοποίησης, **ο κίνδυνος πρέπει να αφορά συμπεριφορά, συγκεκριμένες πράξεις ή περιστάσεις στο πλαίσιο δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών**.

Ο μηχανισμός προειδοποίησης δεν πρέπει να χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις που ο κίνδυνος προέρχεται από καταναλωτικά προϊόντα. Στις περιπτώσεις αυτές, πρέπει να χρησιμοποιούνται τα συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για προϊόντα³. Εκεί

² Όταν εξετάζεται αν συντρέχει λόγος να αποσταλεί ή όχι προειδοποίηση, δεν είναι απαραίτητο να διαπιστωθεί υπαιτιότητα ή αμέλεια σχετικά με την εν λόγω συμπεριφορά.

³ ήτοι, τα συστήματα έγκαιρης προειδοποίησης για τα καταναλωτικά προϊόντα πλην των τροφίμων (RAPEX), για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές (RASFF) ή για τα φάρμακα – σύστημα «επαγρύπνησης» για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα.

παρέχονται στα κράτη μέλη λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τον κίνδυνο που παρουσιάζει το προϊόν, ούτως ώστε να μπορούν να λαμβάνουν μέτρα για την απόσυρσή του από την αγορά.

Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, **η συμπεριφορά του παρόχου υπηρεσιών ενδέχεται να συνδέεται με τη χρήση προϊόντων που αποτελούν μέρος της παροχής υπηρεσιών** και, εάν υφίσταται σοβαρός κίνδυνος, θα χρειαστεί να χρησιμοποιηθεί ο μηχανισμός προειδοποίησης. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, στην περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών κάνει **ακατάλληλη χρήση ασφαλών προϊόντων** για την παροχή μιας υπηρεσίας, με αποτέλεσμα να προκύψει κίνδυνος για την υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή για το περιβάλλον.

Παράδειγμα

Για ορισμένες περιποιήσεις αισθητικής, ο πάροχος υπηρεσιών X χρησιμοποιεί αναισθητικές κρέμες σε υψηλότερες δόσεις από τις συνιστώμενες. Η ακατάλληλη χρήση αυτών των κρεμών ενέχει κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία. Εφόσον η κατάχρηση του αναισθητικού (και όχι το ίδιο το αναισθητικό) καθιστά τις υπηρεσίες ανασφαλείς, πρέπει να χρησιμοποιηθεί ο μηχανισμός προειδοποίησης της οδηγίας για τις υπηρεσίες.

Με βάση άλλο σενάριο, χρησιμοποιείται ένα επικίνδυνο προϊόν για την παροχή των υπηρεσιών. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί να απαιτείται να αποσταλεί συμπληρωματική προειδοποίηση, μέσω του μηχανισμού προειδοποίησης της οδηγίας για τις υπηρεσίες, ακόμη και αν έχει ήδη αποσταλεί προειδοποίηση μέσω μηχανισμού προειδοποίησης για προϊόντα. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, στην περίπτωση που ένας πάροχος υπηρεσιών εξακολουθεί να χρησιμοποιεί επικίνδυνα καταναλωτικά προϊόντα για την παροχή μιας υπηρεσίας, παρόλον ότι τα εν λόγω προϊόντα έχουν αποσυρθεί από την αγορά ή έχουν ανακληθεί από τους παραγωγούς ή τους διανομείς.

Παράδειγμα

Σε μια προειδοποίηση RAPEX αναφέρεται ένα επικίνδυνο παιχνίδι, το οποίο, στη συνέχεια, αποσύρεται από την αγορά όλων των κρατών μελών. Το κράτος μέλος Α έχει γνώση του γεγονότος ότι ο ψυχαγωγός παιδιών X εξακολουθεί να χρησιμοποιεί το επικίνδυνο παιχνίδι στις παραστάσεις του σε διάφορα κράτη μέλη. Η συμπεριφορά αυτή μπορεί να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στην υγεία των παιδιών. Το κράτος μέλος Α πρέπει να αποστείλει προειδοποίηση, μέσω του μηχανισμού προειδοποίησης της οδηγίας για τις υπηρεσίες, γνωστοποιώντας τον κίνδυνο που παρουσιάζουν οι ψυχαγωγικές υπηρεσίες του παρόχου X.

3.2. Σοβαρή βλάβη της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος

Προκειμένου να αποσταλεί προειδοποίηση, η πιθανή βλάβη της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος πρέπει να είναι **σοβαρή**. Εν προκειμένω, φαίνεται να είναι ιδιαίτερα σημαντικοί δύο παράγοντες: α) η πιθανή σοβαρότητα της βλάβης και β) η πιθανή έκταση της βλάβης.

3.2.1. Σοβαρότητα της βλάβης

Η εκτίμηση της πιθανής σοβαρότητας της βλάβης πρέπει να βασίζεται στην εξέταση των πιθανών συνεπειών που προκύπτουν από τη συμπεριφορά του παρόχου υπηρεσιών ή από τις περιστάσεις.

- Η **σοβαρή βλάβη της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων** περιλαμβάνει βλάβες της σωματικής ή διανοητικής ακεραιότητας, όπως σοβαρούς τραυματισμούς (π.χ. κατάγματα, βλάβες των εσωτερικών οργάνων, βλάβες της όρασης ή της ακοής, σοβαρά εγκαύματα ή τραύματα κ.λπ.), χρόνιες ή άλλες σοβαρές ασθένειες, διανοητικές διαταραχές κ.λπ.
- Η **σοβαρή βλάβη του περιβάλλοντος** (φυσικού και αστικού) περιλαμβάνει τη σοβαρή ρύπανση υπό τις διάφορες μορφές της (ρύπανση του αέρα και των υδάτων, μόλυνση του εδάφους από ζιζανιοκτόνα, φυτοφάρμακα ή βαρέα μέταλλα, ηχορρύπανση και φωτορρύπανση), τις ζημιές από πυρκαγιά και την καταστροφή των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας.

3.2.2. Έκταση της βλάβης

Για την εκτίμηση της σοβαρότητας της πιθανής βλάβης, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος του πληθυσμού ή της περιοχής που ενδέχεται να πληγούν. Εάν η έκταση είναι ιδιαίτερα μεγάλη, η σοβαρότητα της βλάβης λογικά θα είναι υψηλότερη.

Παράδειγμα

Ένας πάροχος υπηρεσιών εγκατεστημένος στο κράτος μέλος Α δεν τηρεί τους κανόνες υγιεινής και, κατά την παροχή υπηρεσιών τροφοδοσίας, προκάλεσε ελαφρά τροφική δηλητηρίαση σε μεγάλο αριθμό ατόμων στο κράτος μέλος Β. Μολονότι, κατ' αρχήν, η ελαφρά τροφική δηλητηρίαση θα μπορούσε να θεωρηθεί μη σοβαρή βλάβη της υγείας των προσώπων, δεδομένου του μεγάλου αριθμού ατόμων που ενδέχεται να την υποστούν έπεται ότι η βλάβη μπορεί, παρόλα ταύτα, να θεωρηθεί σοβαρή.

3.3. Αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της κατάστασης που αφορά την παροχή υπηρεσιών και της πιθανής σοβαρής βλάβης

Πρέπει να υπάρχει **άμεση αιτιώδης συνάφεια** μεταξύ της συμπεριφοράς ή των περιστάσεων και της πιθανής σοβαρής βλάβης.

Η συνάφεια αυτή δεν υπάρχει όταν ο κίνδυνος βλάβης, που συνεπάγεται προειδοποίηση, έχει ως αίτιο ή αφορμή, σε πολύ σημαντικό βαθμό, ανωτέρα βία ή τρίτο μέρος (συμπεριλαμβανομένου του αποδέκτη των υπηρεσιών).

Παράδειγμα

Ο αποδέκτης υπηρεσιών Χ υφίσταται σοβαρή βλάβη, διότι δεν τήρησε τις οδηγίες που του ζητήθηκε σαφώς να ακολουθήσει κατά τη χρήση εξοπλισμού καταδύσεων. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η βλάβη δεν οφείλεται στη συμπεριφορά του παρόχου των υπηρεσιών, αλλά μάλλον στη συμπεριφορά του αποδέκτη των υπηρεσιών.

3.4. Πραγματικός/συγκεκριμένος κίνδυνος

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι το γεγονός ότι ένα κράτος μέλος έχει γνώση μιας επικίνδυνης συμπεριφοράς ή συγκεκριμένων πράξεων του παρόχου υπηρεσιών, δεν συνεπάγεται αυτομάτως αποστολή προειδοποίησης από το εν λόγω κράτος μέλος. Το σημαντικό είναι να γίνει εκτίμηση όσον αφορά την **πραγματική ύπαρξη κινδύνου**. Θα

υπάρχει πραγματικός κίνδυνος στην περίπτωση που η επικίνδυνη κατάσταση που έχει σχέση με τη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών:

- **υφίσταται ακόμη** τη στιγμή που αποστέλλεται η προειδοποίηση ή
- είναι (αρκετά) **πιθανόν να εμφανιστεί** στο (εγγύς) μέλλον.

Το κατά πόσον υπάρχει **επαρκής πιθανότητα** να εμφανιστεί στο μέλλον επικίνδυνη κατάσταση είναι κάτι που πρέπει να προσδιορίζεται με συνεκτίμηση όλων των στοιχείων/περιστάσεων, και ιδίως του κατά πόσον έχουν εμφανιστεί και στο παρελθόν τέτοιες επικίνδυνες καταστάσεις ή πιθανές βλάβες και του κατά πόσον υπάρχουν ενδείξεις για ενδεχόμενες αλλαγές στη συμπεριφορά του παρόχου ή στις περιστάσεις.

Τα καθαρά τυχαία ατυχήματα είναι αδύνατον να προβλεφθούν ή να προληφθούν. Εάν δεν υπάρχουν ενδείξεις ότι θα μπορούσε να ξανασυμβεί ατύχημα που συνέβη κατά τη διάρκεια της παροχής των υπηρεσιών, δεν είναι αναγκαίο να αποσταλεί προειδοποίηση, όσο σοβαρή και να είναι η επακόλουθη βλάβη.

Παράδειγμα

Ο πάροχος υπηρεσιών X προσφέρει μια καινοτόμο περιποίηση επιδερμίδας που ενέχει προφανή κίνδυνο για την υγεία των προσώπων. Υπάρχει βάσιμη πεποίθηση ότι δεν θα αλλάξει η συμπεριφορά του παρόχου υπηρεσιών X, εκτός εάν επιβληθεί η αλλαγή αυτή. Όσο συνεχίζει ο πάροχος υπηρεσιών X να παρέχει υπηρεσίες, θα εξακολουθεί να υπάρχει ο κίνδυνος βλάβης. Όποιο κράτος μέλος λάβει γνώση της βλάβης θα πρέπει να προειδοποιήσει το κράτος μέλος εγκατάστασης και κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο ενδέχεται να παρέχει υπηρεσίες ο X.

Ορισμένες υπηρεσίες εμπεριέχουν **εγγενή βαθμό κινδύνου**, όπως ορισμένα αθλήματα «υψηλού κινδύνου» (π.χ. αλεξιπτωτο πλαγιάς (parapente), αλεξιπτωτισμός, βουτιά στο κενό (bungee-jumping) κ.λπ.) ή εκδηλώσεις όπως αγώνες αυτοκινήτων σε πόλεις.

Εφόσον μια εγγενώς επικίνδυνη υπηρεσία παρέχεται νομίμως σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος, είναι προφανές ότι δεν πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση σε άλλα κράτη μέλη. Εάν, όμως, κάποια συμπεριφορά ή συγκεκριμένες πράξεις ενός δεδομένου παρόχου υπηρεσιών αυξάνουν ουσιαστικά τον εγγενή κίνδυνο των εν λόγω υπηρεσιών, πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση και να ενημερώνονται τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με τον κίνδυνο που ενέχει η συμπεριφορά ή οι συγκεκριμένες πράξεις του εν λόγω παρόχου υπηρεσιών (υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται όλα τα αναγκαία κριτήρια για την αποστολή προειδοποίησης).

Παράδειγμα

Εφόσον ένα κράτος μέλος A επιτρέπει την παροχή υπηρεσιών για βουτιές στο κενό (bungee-jumping), δεν μπορεί να αποστείλει προειδοποίηση, εάν διαπιστώσει ότι ο πάροχος υπηρεσιών X παρέχει νομίμως τις υπηρεσίες αυτές στο έδαφός του. Ωστόσο, εάν υπάρχουν ενδείξεις ότι ο πάροχος υπηρεσιών X αυξάνει τον κίνδυνο, ο οποίος είναι εγγενής στις βουτιές στο κενό, παρέχοντας υπηρεσίες οι οποίες δεν ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις ασφαλείας, τότε το κράτος μέλος A θα πρέπει να αποστείλει προειδοποίηση στο κράτος μέλος εγκατάστασης του X.

Είναι σαφές ότι εάν η πιθανή βλάβη είναι ιδιαίτερα σοβαρή, μπορεί να δικαιολογείται η αποστολή προειδοποίησης, ακόμη και αν είναι χαμηλή η πιθανότητα να συμβεί η βλάβη στο μέλλον.

Στην προκειμένη περίπτωση, φαίνεται να έχουν ιδιαίτερη σημασία δύο παράγοντες: α) το αποτέλεσμα των όποιων μέτρων έλαβε ο πάροχος υπηρεσιών ή κράτος μέλος, με σκοπό να εξαλειφθεί ή να μειωθεί ο κίνδυνος και β) ο μέσος τύπος αποδέκτη των υπηρεσιών και η ικανότητά του να αντιλαμβάνεται και να αποφεύγει τον κίνδυνο.

3.4.1. Αποτέλεσμα των μέτρων που έλαβε ο πάροχος υπηρεσιών ή κράτος μέλος, με σκοπό να εξαλειφθεί ή να μειωθεί ο κίνδυνος

Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα μέτρα που λαμβάνει προαιρετικά ο πάροχος υπηρεσιών είναι ικανά να εξαλείψουν τον κίνδυνο. Ομοίως, τα μέτρα που λαμβάνονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης ή από άλλα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως με την οδηγία για τις υπηρεσίες, μπορούν να περιορίσουν τον κίνδυνο σε μεγάλο βαθμό ή να τον εξαλείψουν εντελώς. Ελλείψει κινδύνου, δεν πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση.

Εν γένει, το κράτος μέλος εγκατάστασης θα είναι σε θέση να λαμβάνει μέτρα για την εξάλειψη του κινδύνου, άρα έπεται ότι περισσότερες προειδοποιήσεις θα αποστέλλονται από τα άλλα κράτη μέλη εκτός του κράτους μέλους εγκατάστασης.

3.4.2. Τύπος του αποδέκτη των υπηρεσιών και ικανότητά του να αντιλαμβάνεται και να αποφεύγει τον κίνδυνο

Για την εκτίμηση της πιθανότητας του κινδύνου, είναι επίσης σημαντικό να λαμβάνεται υπόψη **η επίγνωση του κινδύνου από τον μέσο αποδέκτη των υπηρεσιών, καθώς και η δυνατότητά του να λαμβάνει προφυλάξεις έναντι του κινδύνου**, ούτως ώστε να υπάρχει διαβάθμισή του.

Η επίγνωση του κινδύνου μπορεί να εξαρτάται από τον **τύπο του χρήστη των υπηρεσιών**. Όταν οι υπηρεσίες παρέχονται από επιχείρηση σε επιχείρηση, οι αποδέκτες μπορεί να έχουν καλύτερη επίγνωση και να είναι σε καλύτερη θέση να λαμβάνουν προφυλάξεις απ' ό,τι όταν οι υπηρεσίες παρέχονται από επιχείρηση σε ιδιώτη καταναλωτή. Ομοίως, όταν πρόκειται για υπηρεσίες που παρέχονται σε ηλικιωμένους, παιδιά ή άτομα με φυσική ή διανοητική αναπηρία, ενδέχεται να είναι υψηλότερος ο κίνδυνος βλάβης που προκύπτει από συμπεριφορά ή συγκεκριμένη πράξη.

Παράδειγμα

Ένα κράτος μέλος λαμβάνει γνώση μιας δραστηριότητας παροχής υπηρεσιών που απευθύνεται σε παιδιά και μπορεί να προκαλέσει σοβαρή βλάβη στην ασφάλειά τους. Εφόσον τα παιδιά έχουν εν γένει μικρότερη επίγνωση του κινδύνου, και επομένως δεν είναι σε θέση να λάβουν προφυλάξεις έναντι του κινδύνου, η πιθανότητα να προκληθεί βλάβη φαίνεται υψηλότερη απ' ό,τι στην περίπτωση που η επικίνδυνη δραστηριότητα απευθύνεται σε ενήλικους.

Για άλλες ομάδες ατόμων, η πιθανότητα βλάβης ενδέχεται να είναι υψηλότερη στην περίπτωση που ο πάροχος υπηρεσιών δεν παρέχει επαρκείς διασφαλίσεις, προειδοποιήσεις ή οδηγίες και ο κίνδυνος δεν είναι προφανής.

Παράδειγμα

Ο πάροχος υπηρεσιών Α παρέχει διατροφικές συμβουλές οι οποίες μπορούν να προκαλέσουν σημαντική βλάβη σε άτομα που υποφέρουν από συγκεκριμένες διατροφικές

ανισορροπίες. Οι αποδέκτες φαίνεται ότι δεν έχουν επίγνωση του κινδύνου αυτού. Επειδή οι εν λόγω διατροφικές συμβουλές αποτελούν νέα μέθοδο, το ευρύ κοινό είναι ελάχιστα ενημερωμένο για τους σχετικούς κινδύνους. Προκειμένου να εκτιμήσουν κατά πόσον είναι πιθανόν να προκύψει βλάβη στο μέλλον, τα κράτη μέλη χρειάζεται να λαμβάνουν υπόψη ότι οι ενήλικες δεν θα είναι σε θέση να λάβουν επαρκείς σχετικές προφυλάξεις.

3.5. Προϋπόθεση να υπάρχουν διασυνοριακές επιπτώσεις του κινδύνου

Πριν αποστείλει προειδοποίηση ένα κράτος μέλος, πρέπει να βεβαιωθεί ότι υπάρχει επαρκής πιθανότητα να προκύψει βλάβη **σε άλλα κράτη μέλη**, πράγμα το οποίο συνεπάγεται την εξέταση κάθε παράγοντα που μπορεί να αποτελεί ένδειξη ότι ο πάροχος υπηρεσιών πιθανόν να ασκεί δραστηριότητες σε άλλα κράτη μέλη.

Προφανώς, είναι πιο εύκολο να υποτεθεί ότι υπάρχει κίνδυνος να προκύψει βλάβη σε άλλο κράτος μέλος, εάν ο πάροχος υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο όπου προκύπτει ο κίνδυνος. Μπορούν επίσης να συναχθούν ενδείξεις από τον τύπο των υπηρεσιών ή από τη γεωγραφική θέση του τόπου εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσιών, στοιχεία τα οποία (αν είναι γεωγραφικά κοντά σε άλλο κράτος μέλος) μπορεί να υποδεικνύουν δραστηριότητες σε άλλα κράτη μέλη. Για υπηρεσίες μέσω Διαδικτύου, μπορεί να υποτεθεί ευκολότερα η ύπαρξη διασυνοριακών επιπτώσεων.

Όταν η βλάβη προκαλείται από τη χρήση ελαττωματικού εξοπλισμού, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιείται σε άλλα κράτη μέλη, θα είναι ευκολότερο να προσδιοριστούν οι διασυνοριακές επιπτώσεις του κινδύνου.

4. ΠΟΙΟΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ;

Στην οδηγία για τις υπηρεσίες γίνεται διάκριση μεταξύ των προειδοποιήσεων που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης (άρθρο 29 παράγραφος 3) και των άλλων (άρθρο 32 παράγραφος 1). Αυτές οι δύο καταστάσεις εξετάζονται χωριστά στη συνέχεια.

4.1. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης

Σε πολλές περιπτώσεις, το κράτος μέλος εγκατάστασης δεν θα χρειαστεί να αποστείλει προειδοποίηση διότι, μόλις λάβει γνώση σοβαρού κινδύνου για την υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή για το περιβάλλον, κατά κανόνα λαμβάνει άμεσα μέτρα για την πρόληψη κάθε κινδύνου. Με τα μέτρα αυτά θα πρέπει, εν γένει, να εξασφαλίζεται εξάλειψη του κινδύνου (π.χ. δεν επιτρέπεται πλέον σε έναν πάροχο υπηρεσιών να ασκεί τις δραστηριότητές του, έχει επισκευαστεί ο ελαττωματικός εξοπλισμός κ.λπ.). Ελλείψει (εναπομένοντος) κινδύνου σοβαρής βλάβης της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος σε άλλα κράτη μέλη, δεν πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση.

Υπάρχουν, όμως, περιπτώσεις στις οποίες το κράτος μέλος εγκατάστασης ενδέχεται να χρειάζεται να αποστείλει προειδοποίηση, παρόλον ότι έχουν ληφθεί μέτρα, παραδείγματος χάριν:

- Όταν το κράτος μέλος εγκατάστασης δεν είναι βέβαιο ότι τα μέτρα που έχουν ληφθεί κατά του παρόχου υπηρεσιών μπορούν όντως να επιβληθούν ή επαρκούν ώστε να παύσει να υπάρχει κίνδυνος.

Παράδειγμα

Το κράτος μέλος *A* δέχεται καταγγελίες για έναν πάροχο υπηρεσιών ο οποίος δημιουργεί σοβαρότατο κίνδυνο για την υγεία των αποδεκτών των υπηρεσιών. Δεν είναι δυνατόν να ληφθούν άμεσα και αποτελεσματικά μέτρα στον τόπο εγκατάστασης, προκειμένου να εξαλειφθεί ή να προληφθεί ο κίνδυνος, διότι ο πάροχος υπηρεσιών βρίσκεται εκείνη τη στιγμή εκτός του εδάφους του, παρέχοντας υπηρεσίες σε άλλα κράτη μέλη.

- Όταν το κράτος μέλος εγκατάστασης γνωρίζει ότι ο πάροχος υπηρεσιών χρησιμοποιεί τον ίδιο εξοπλισμό για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη.

Παράδειγμα

Το κράτος μέλος *A* γνωρίζει ότι ο πάροχος υπηρεσιών *X* διοργανώνει ποδηλατικούς γύρους στο κράτος μέλος *A* και στο κράτος μέλος *B*. Στο κράτος μέλος *A*, ο *X* χρησιμοποιεί ποδήλατα που δεν συντηρούνται δεόντως, δημιουργώντας έτσι κίνδυνο για την ασφάλεια των προσώπων. Το κράτος μέλος *A* έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι τα ίδια ποδήλατα χρησιμοποιούνται και στο κράτος μέλος *B*.

- Μπορεί να υπάρχουν περιπτώσεις όπου η σοβαρή βλάβη της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων δεν θα είναι άμεσο επακόλουθο της συμπεριφοράς ή των συγκεκριμένων πράξεων που την προκαλούν, αλλά θα φανεί μόνον σε μεταγενέστερο στάδιο. Σε περίπτωση που η συμπεριφορά ή οι συγκεκριμένες πράξεις, που προκαλούν τον κίνδυνο, έχουν ήδη εκδηλωθεί σε άλλα κράτη μέλη, δεν είναι πλέον δυνατό να κάνει κάτι το κράτος μέλος εγκατάστασης για να εξαλείψει τον κίνδυνο. Στις εν λόγω περιπτώσεις, πρέπει να αποστέλλεται προειδοποίηση ούτως ώστε τα άλλα κράτη μέλη να λαμβάνουν τα δικά τους μέτρα.

Παράδειγμα

Ο πάροχος υπηρεσιών *X*, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος *A*, ασχολείται με τις εγκαταστάσεις οροφών. Κάποιες από τις οροφές του κατέρρευσαν, δημιουργώντας σοβαρό κίνδυνο βλάβης των προσώπων στα διαμερίσματα. Από τις επιθεωρήσεις διαπιστώθηκε ότι η κατάρρευση οφειλόταν σε αμέλεια. Το κράτος μέλος *A* γνωρίζει ότι ο πάροχος υπηρεσιών *X* έχει εργαστεί και άλλα κράτη μέλη και, ως εκ τούτου, αποστέλλει προειδοποίηση σε όλα τα κράτη μέλη, ώστε να συμβάλει στην αποφυγή περαιτέρω βλάβης.

Το γεγονός ότι δεν έχουν ληφθεί μέτρα από το κράτος μέλος εγκατάστασης δεν εμποδίζει το εν λόγω κράτος μέλος να αποστείλει προειδοποίηση. Ωστόσο, εάν η μη λήψη μέτρων οφείλεται σε έλλειψη τεκμηρίων για την ύπαρξη του κινδύνου ή για τη σοβαρότητα των πιθανών βλαβών, το εν λόγω κράτος μέλος δεν πρέπει να αποστέλλει προειδοποίηση σε άλλα κράτη μέλη.

Παράδειγμα

Το κράτος μέλος *A* δέχεται διάφορες καταγγελίες κατά του παρόχου υπηρεσιών *X*, με τις οποίες κατηγορείται ο *X* για έκθεση της υγείας των προσώπων σε σοβαρό κίνδυνο. Οι καταγγελίες είναι προδήλως αβάσιμες, με αποτέλεσμα να μην ληφθούν μέτρα κατά του *X*. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος *A* δεν πρέπει να αποστέλλει προειδοποίηση σε κανένα άλλο κράτος μέλος.

4.2. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από άλλα κράτη μέλη εκτός του κράτους εγκατάστασης

Όταν ένα άλλο κράτος μέλος, εκτός της χώρας εγκατάστασης, λαμβάνει γνώση σοβαρών συγκεκριμένων πράξεων ή περιστάσεων, οι οποίες μπορεί να προκαλέσουν σημαντική βλάβη στην υγεία ή την ασφάλεια των προσώπων ή στο περιβάλλον, στο έδαφός του ή σε άλλα κράτη μέλη, το εν λόγω κράτος μέλος οφείλει να ενημερώσει το κράτος μέλος εγκατάστασης, τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και την Επιτροπή, το συντομότερο δυνατόν.

Στις περισσότερες περιπτώσεις, αυτός ο τύπος προειδοποίησης, κατά πάσα πιθανότητα, αποστέλλεται από το κράτος μέλος όπου παρέχεται η υπηρεσία.

Σε αντίθεση με τα μέτρα που λαμβάνονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης, τα μέτρα που λαμβάνονται από τη χώρα όπου παρέχεται η υπηρεσία συχνά αποτρέπουν μόνον τους κινδύνους στο έδαφός της. Κατά συνέπεια, ενδέχεται να παραμένουν κίνδυνοι στα άλλα κράτη μέλη. Σε τέτοιες περιπτώσεις, πάλι χρειάζεται να αποστέλλεται προειδοποίηση στο κράτος μέλος εγκατάστασης, σε κάθε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και στην Επιτροπή.

Παράδειγμα

Ο πάροχος υπηρεσιών X, εγκατεστημένος στο κράτος μέλος A, παρέχει υπηρεσίες καθαρισμού κτηρίων στο κράτος μέλος B. Ύστερα από καταγγελίες, το κράτος μέλος B διενεργεί επιθεώρηση και διαπιστώνει ότι ο X διέθεσε απόβλητα, που δημιουργήθηκαν κατά την εκτέλεση των εργασιών του, κατά επικίνδυνο τρόπο, ο οποίος προκαλεί κίνδυνο σοβαρής ζημίας στο περιβάλλον. Οι αρχές του κράτους μέλους B έχουν στη διάθεσή τους ενδείξεις ότι ο X εξακολουθεί αυτή την πρακτική. Ο X παρέχει επίσης τις υπηρεσίες του και στα κράτη μέλη Γ και Δ. Προληπτικά, αποστέλλουν προειδοποίηση στο κράτος μέλος εγκατάστασης A, στο κράτος μέλος Γ και στο κράτος μέλος Δ.

Μετά την παραλαβή της εν λόγω προειδοποίησης, το κράτος μέλος εγκατάστασης πρέπει να εξετάζει την περίπτωση και να λαμβάνει μέτρα για την πρόληψη του κινδύνου εν γένει.

4.3. Προειδοποιήσεις που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης και συνδέονται με προηγούμενη προειδοποίηση από άλλο κράτος μέλος

Σε περίπτωση που, παρά τα μέτρα που έλαβε το κράτος μέλος εγκατάστασης, ο κίνδυνος παραμένει, το κράτος μέλος εγκατάστασης θα πρέπει, δυνάμει του άρθρου 29 παράγραφος 3 της οδηγίας για τις υπηρεσίες, να ενημερώσει όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, δηλαδή θα αποστείλει προειδοποίηση στα κράτη μέλη που δεν έχουν ακόμη λάβει την προειδοποίηση και θα διαβιβάσει επικαιροποιημένες πληροφορίες στα υπόλοιπα κράτη μέλη⁴.

⁴ Για να αποφευχθεί η σύγχυση και για λόγους συνέπειας, αυτές οι νέες πληροφορίες θα συνδέονται σαφώς με την προειδοποίηση που υπάρχει στο σύστημα.

5. ΠΟΙΟΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ;

Στην οδηγία για τις υπηρεσίες γίνεται διάκριση μεταξύ των προειδοποιήσεων που αποστέλλονται από το κράτος μέλος εγκατάστασης (άρθρο 29 παράγραφος 3) και των άλλων (άρθρο 32 παράγραφος 1). Όταν τα κράτη μέλη χρειάζεται να προσδιορίσουν ποια κράτη μέλη αφορά μια προειδοποίηση, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τους ακόλουθους παράγοντες:

- τα αρχεία παροχής υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη κατά το παρελθόν. Ο παράγων αυτός καθίσταται ακόμη σημαντικότερος στην περίπτωση που οι υπηρεσίες παρέχονται σε άλλο κράτος μέλος πραγματοποιείται από το ίδιο πρόσωπο, του οποίου η συμπεριφορά δημιουργεί τον κίνδυνο ή, στην περίπτωση χρήσης του ίδιου εξοπλισμού, με εκείνον που δημιουργεί τον κίνδυνο.
- τον τύπο υπηρεσιών.
- τον τόπο εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσιών.

6. Η ΛΗΞΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

6.1. Πότε πρέπει να λήγει μια προειδοποίηση;

Προκειμένου να προστατεύονται οι πάροχοι υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο προειδοποιήσεων, οι προειδοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται μόνον όταν συντρέχουν λόγοι, ήτοι όταν πληρούνται όλα τα κριτήρια που περιγράφονται στο τμήμα III των ανά χειράς κατευθυντηρίων γραμμών. Είναι εξίσου σημαντικό να διασφαλίζεται η λήξη των προειδοποιήσεων μόλις παύουν να υφίστανται οι βασικές τους αιτίες.

Συνήθως, η εξάλειψη του κινδύνου σοβαρής βλάβης της υγείας ή της ασφάλειας των προσώπων ή του περιβάλλοντος υπαγορεύει τη λήξη της προειδοποίησης. Για παράδειγμα, ο πάροχος υπηρεσιών μπορεί να έχει λάβει εθελοντικά μέτρα για την εξάλειψη του κινδύνου (π.χ. έχει αντικαταστήσει τον ελαττωματικό εξοπλισμό ή έχει δώσει κατάλληλες οδηγίες στους αποδέκτες, τερματίζοντας έτσι τον κίνδυνο που ήταν η αιτία για την αποστολή της προειδοποίησης). Μπορεί επίσης να εξέλπιε ο κίνδυνος, χάρη στα μέτρα που έλαβαν τα κράτη μέλη, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο (π.χ. το κράτος μέλος εγκατάστασης μπορεί να ανέστειλε προσωρινά την άδεια άσκησης επαγγέλματος του παρόχου υπηρεσιών).

Το κράτος μέλος εγκατάστασης μπορεί να έλαβε το ίδιο γνώση ότι ο κίνδυνος δεν υφίσταται πλέον ή/και να ενημερώθηκε από άλλα κράτη μέλη, με πληροφορίες που διαβιβάστηκαν μέσω του μηχανισμού προειδοποίησης (βλ. τμήμα IX κατωτέρω). Μόλις γίνει γνωστή η εξάλειψη του κινδύνου, το κράτος μέλος που απέστειλε την προειδοποίηση πρέπει να στείλει αμέσως πρόταση για τη λήξη της.

6.2. Αντιρρήσεις για τη λήξη

Προκειμένου να αποφεύγονται η κατάχρηση της λειτουργίας «λήξη» και καταστάσεις όπου λήγει μια προειδοποίηση, παρόλον ότι ένα ή περισσότερα κράτη μέλη γνωρίζουν ότι εξακολουθεί να υφίσταται ο κίνδυνος, η πρόταση για λήξη θα πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη, τα δε άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να διατυπώνουν αντιρρήσεις όσον αφορά τη λήξη, εάν διαθέτουν τεκμήρια ότι ο κίνδυνος παραμένει. Τα κράτη μέλη τα οποία αφορά μια προειδοποίηση θα πρέπει να

είναι σε θέση να διατυπώνουν αντιρρήσεις όσον αφορά τη λήξη, μόνον εάν διαθέτουν συγκεκριμένες ενδείξεις ότι ο κίνδυνος υφίσταται ακόμη. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη πρέπει να αναφέρουν τους λόγους των πιθανών αντιρρήσεών τους και να τις τεκμηριώνουν.

7. ΑΝΑΚΛΗΣΗ/ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Τα κριτήρια για την αποστολή προειδοποιήσεων, που συνοψίζονται στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, είναι μελετημένα ώστε να αποφεύγεται η αποστολή αδικαιολόγητων ή αβάσιμων προειδοποιήσεων. Παρά την ύπαρξη αυτών των διασφαλίσεων, ένα κράτος μέλος μπορεί εν τούτοις να αποστείλει προειδοποίηση βάσει εσφαλμένων ή ανακριβών πληροφοριών ή τεκμηρίων, αλλά το σφάλμα να διαπιστωθεί πλέον σε μεταγενέστερο στάδιο.

Παράδειγμα

Οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους Α έχουν ενδείξεις ότι ο πάροχος υπηρεσιών Χ, ο οποίος είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος Β και παρέχει υπηρεσίες οικοδομικών εργασιών στο κράτος μέλος Α, έχει διαθέσει παρανόμως απόβλητα στο έδαφός του, προκαλώντας έτσι περιβαλλοντική ζημία. Το κράτος μέλος Α αποστέλλει προειδοποίηση στο κράτος μέλος Β, ώστε να αποφευχθούν περαιτέρω ζημίες. Από περαιτέρω ελέγχους, που διενεργούνται από το κράτος μέλος Α, προκύπτει ότι η απόρριψη αποβλήτων δεν πραγματοποιήθηκε από τον πάροχο υπηρεσιών Χ αλλά από τον πάροχο υπηρεσιών Ψ, ο οποίος εργαζόταν στο ίδιο εργοτάξιο με τον πάροχο Χ. Ο πάροχος υπηρεσιών Ψ είναι εγκατεστημένος στο κράτος μέλος Α και δεν παρέχει διασυννοριακές υπηρεσίες. Επομένως, το κράτος μέλος Α ανακαλεί την προειδοποίηση.

Άπαξ και γίνει γνωστό το σφάλμα, το κράτος μέλος που απέστειλε την προειδοποίηση πρέπει να αποστείλει αμέσως αίτηση ανάκλησης/ακύρωσής της, η οποία θα γνωστοποιείται αυτομάτως σε όλους τους αποδέκτες της αρχικής προειδοποίησης. Πρέπει να παρέχεται εξήγηση των λόγων για τους οποίους ήταν αβάσιμη η προειδοποίηση (και άρα χρειάζεται να ανακληθεί).

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι μια προειδοποίηση πρέπει να ανακαλείται μόνον σε περίπτωση που το κράτος μέλος, από το οποίο προήλθε, αντιληφθεί ότι τα κριτήρια για την αποστολή της προειδοποίησης δεν ίσχυαν εξ αρχής. Εάν ο κίνδυνος ήταν υπαρκτός κατά τη στιγμή που απεστάλη η προειδοποίηση, αλλά εκ των υστέρων εξέλιπε, η προειδοποίηση πρέπει να λήγει (και όχι να ανακαλείται), όπως περιγράφεται ανωτέρω.

8. ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Όσο προσεκτικά και αν ελέγχονται και τεκμηριώνονται οι προειδοποιήσεις πριν αποσταλούν, πάλι μπορεί να χρειάζεται να διορθωθούν σε μεταγενέστερο στάδιο. Αυτό μπορεί να συμβεί, για παράδειγμα, σε περίπτωση που οι αρχικές πληροφορίες, οι οποίες περιλαμβάνονται στην προειδοποίηση, αποδειχθούν εν μέρει εσφαλμένες. Παραδείγματος χάριν, τη στιγμή της αποστολής της προειδοποίησης, το κράτος μέλος αποστολής μπορεί να συμπλήρωσε λανθασμένο όνομα ή διεύθυνση του παρόχου υπηρεσιών (ή μπορεί να μην ανέφερε διόλου αυτές τις πληροφορίες, διότι δεν τις είχε). Στις περιπτώσεις αυτές, είναι σημαντικό να διορθωθεί η αρχική προειδοποίηση, μόλις διαπιστωθεί η εσφαλμένη πληροφορία.

9. ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Για να ελαχιστοποιείται ο κίνδυνος και να διασφαλίζεται καλή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών, είναι σημαντικό να είναι όσο το δυνατόν πληρέστερες οι πληροφορίες, τις οποίες περιέχει η προειδοποίηση, και να έχουν τα κράτη μέλη, τα οποία αφορά η προειδοποίηση, όλες τις σχετικές πληροφορίες στη διάθεσή τους. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να παρέχονται επιπρόσθετες πληροφορίες, εάν αυτό μπορεί να βοηθήσει να επιταχυνθεί η λήξη της προειδοποίησης ή να αντιληφθούν καλύτερα τα άλλα κράτη μέλη την ύπαρξη σοβαρού κινδύνου. Με τον τρόπο αυτό, το κράτος μέλος που απέστειλε την προειδοποίηση και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη θα έχουν τη δυνατότητα να διαβιβάζουν στα άλλα κράτη μέλη πληροφορίες για τα αποτελέσματα ή συμπληρωματικές πληροφορίες για τις προειδοποιήσεις, οι οποίες θα συνδέονται σαφώς με το αρχικό μήνυμα προειδοποίησης. Ως παραδείγματα, μπορούν να αναφερθούν τα εξής:

- τα κράτη μέλη που έχουν λάβει την προειδοποίηση θέλουν να επιβεβαιώσουν ότι η σχετική υπηρεσία όντως παρέχεται στο έδαφός τους και ότι είτε επιβεβαιώνουν, είτε απορρίπτουν τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην αρχική προειδοποίηση, με βάση τις δικές τους παρατηρήσεις/ενδείξεις·
- τα κράτη μέλη που έχουν αποστείλει ή λάβει την προειδοποίηση θέλουν να διαβιβάσουν πληροφορίες όσον αφορά τα μέτρα που έλαβαν, σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, κατά του παρόχου υπηρεσιών για τον περιορισμό ή την εξάλειψη του κινδύνου·
- τα κράτη μέλη που έχουν λάβει την προειδοποίηση θέλουν να ζητήσουν συμπληρωματικές πληροφορίες από το κράτος μέλος που απέστειλε την προειδοποίηση, για παράδειγμα, σε περίπτωση που οι πληροφορίες τις οποίες περιέχει η προειδοποίηση θεωρούνται ασαφείς ή ελλιπείς·
- τα κράτη μέλη που έχουν λάβει την προειδοποίηση επιθυμούν να αναφέρουν στα άλλα κράτη μέλη ότι, από πλευράς τους, η προειδοποίηση θα μπορούσε να λήξει, διότι, κατά την άποψή τους, δεν υφίσταται πλέον κίνδυνος (στο έδαφός τους).

Είναι σημαντικό να αποφεύγεται η αποστολή επαναλαμβανόμενων ή άσχετων/περιττών πληροφοριών σχετικών με τις προειδοποιήσεις.

ΜΕΡΟΣ 2: ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΜΙ ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

10. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Αυτές οι οδηγίες χρήσης αφορούν την **τεχνική διαχείριση** προειδοποιήσεων στο σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά (IMI). Καταγράφει τους διαφορετικούς ρόλους που μπορούν να παίξουν οι αρχές και οι μεμονωμένοι χρήστες σε σχέση με το μηχανισμό προειδοποίησης και περιγράφει τον τρόπο χρήσης των λειτουργικών δυνατοτήτων που είναι διαθέσιμες στο IMI για κάθε στάδιο της διαδικασίας προειδοποίησης. Επίσης, επεξηγεί τον τρόπο οργάνωσης του συστήματος, ώστε να είναι εφικτή η αποτελεσματική διεκπεραίωση των προειδοποιήσεων σε κάθε χώρα.

Το εγχειρίδιο εστιάζει στις λειτουργίες του IMI που **σχετίζονται άμεσα με προειδοποιήσεις**. Γενικές πληροφορίες σχετικά με τη χρήση του IMI, π.χ. για τον τρόπο καταχώρισης και σύνδεσης, καθώς και σχετικά με τη διαχείριση της τυπικής ανταλλαγής πληροφοριών στο IMI, διατίθενται στον δικτυακό τόπο του IMI (http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/training_en.html), ειδικότερα:

- στις οδηγίες χρήσης του IMI, και
- στις ηλεκτρονικές παρουσιάσεις εξοικείωσης με το IMI («Captivates»).

Για τα κριτήρια και τις προϋποθέσεις αποστολής προειδοποιήσεων, ανατρέξτε στο πρώτο τμήμα του παρόντος εγγράφου, τις «κατευθυντήριες γραμμές για τη χρήση του μηχανισμού προειδοποίησης».

11. ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ IMI

11.1. Η διάρθρωση του IMI κατά ενότητες

Το IMI είναι ένα ενιαίο σύστημα πληροφόρησης που αποτελείται από μεμονωμένα δομικά στοιχεία (**ενότητες**) για κάθε νομοθετικό τομέα στον οποίο χρησιμοποιείται. Μια ενότητα υποστηρίζει μια ή περισσότερες διαδικασίες (**διαδρομές**). Στην ενότητα του IMI για την οδηγία για τις υπηρεσίες υπάρχει μια διαδικασία για την τυπική ανταλλαγή πληροφοριών και μια ξεχωριστή διαδικασία για τον μηχανισμό προειδοποίησης. Η πρόσβαση σε κάθε διαδικασία περιορίζεται σε αρχές που έχουν καταχωριστεί ειδικά για αυτήν. Αυτό σημαίνει ότι μια αρχή επιφορτισμένη με τη διεκπεραίωση προειδοποιήσεων στο IMI χρειάζεται να έχει πρόσβαση: 1) στο σύστημα IMI, 2) στην ενότητα για τις υπηρεσίες και 3) στη διαδικασία προειδοποίησης.

11.2. Η διαδρομή της προειδοποίησης

Η βασική διαδρομή μίας προειδοποίησης αποτελείται από πέντε στάδια, τα οποία καθορίζονται από τους συμμετέχοντες σε αυτά.

- 1) Κάθε αρχή καταχωρισμένη για τη διαδικασία προειδοποίησης σε οποιοδήποτε κράτος μέλος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ) μπορεί να **ξεκινήσει** μια προειδοποίηση, όταν ανιληφθεί επικίνδυνη δραστηριότητα παροχής υπηρεσιών στον τομέα της αρμοδιότητάς της, **υποβάλλοντας** την προειδοποίηση σε συντονιστή προειδοποιήσεων στο οικείο κράτος μέλος. Ο συντονιστής

προειδοποιήσεων **ελέγχει** την προειδοποίηση και τη **μεταδίδει** σε άλλα κράτη μέλη.

- 2) Σε κάθε κράτος μέλος-αποδέκτη, ένας συντονιστής προειδοποιήσεων που έχει οριστεί ως «θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων» **επιβεβαιώνει τη λήψη** της προειδοποίησης. Τη **διαδίδει** στους κατάλληλους συντονιστές προειδοποιήσεων και τις αρχές προειδοποιήσεων στη χώρα του. Οι συντονιστές προειδοποιήσεων μπορούν να **προσθέσουν κι άλλους αποδέκτες**.

Έχετε υπόψη σας ότι η «υποβολή» και η «διάδοση», στο πλαίσιο του μηχανισμού προειδοποίησης στο IMI, αναφέρεται πάντοτε σε ενέργειες που πραγματοποιούνται εντός ενός κράτος μέλους. «Μετάδοση» σημαίνει την αποστολή πληροφοριών από ένα κράτος μέλος σε άλλα κράτη μέλη.

- 3) Το κράτος μέλος εγκατάστασης (ΚΜΕ) του ενδιαφερόμενου παρόχου υπηρεσιών είναι υπεύθυνο για τη **διαχείριση της λήξης** της προειδοποίησης, όταν εξαλειφθεί ο κίνδυνος. Σε περίπτωση που το ΚΜΕ δεν είναι γνωστό, υπεύθυνο για τη λήξη είναι το κράτος μέλος που ξεκίνησε την προειδοποίηση.

Οποιαδήποτε αρχή λάβει την προειδοποίηση στο ΚΜΕ μπορεί να **υποβάλει πρόταση λήξης** της προειδοποίησης. Όλες οι άλλες αρχές που συμμετέχουν στην προειδοποίηση στο κράτος αυτό μπορούν να **σχολιάσουν την πρόταση λήξης**. Όταν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ τους, ένας επιλεγμένος συντονιστής προειδοποιήσεων (ο «**συντονιστής λήξης**») μπορεί να **μεταδώσει την πρόταση λήξης** σε όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

- 4) Στη συνέχεια, όλα τα άλλα κράτη μέλη που παρέλαβαν την προειδοποίηση έχουν τη δυνατότητα να **διατυπώσουν αντιρρήσεις για τη λήξη της**, εάν έχουν πληροφορίες ότι ο κίνδυνος εξακολουθεί να υφίσταται. Οι αρχές προειδοποιήσεων **υποβάλλουν** τέτοιου είδους αντιρρήσεις σε συντονιστή προειδοποιήσεων, ο οποίος μπορεί να τις **μεταδώσει** σε όλα τα άλλα συμμετέχοντα κράτη μέλη.

Έχετε υπόψη σας ότι οι αρχές στο κράτος μέλος που προτείνει τη λήξη μπορούν να «**σχολιάσουν**» μια πρόταση λήξης πριν από τη μετάδοσή της.

Έπειτα από τη μετάδοση, οι αρχές σε άλλα κράτη μέλη μπορούν να «**διατυπώσουν αντιρρήσεις**» για την πρόταση λήξης.

- 5) Όταν επιβεβαιωθεί η εξάλειψη του κινδύνου, ο συντονιστής λήξης στο ΚΜΕ μπορεί να **περατώσει** την προειδοποίηση.

Καθόλη τη διάρκεια της διαδρομής μιας προειδοποίησης και έως τη λήξη της, είναι ανά πάσα στιγμή και για όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη δυνατή η προσθήκη συμπληρωματικών πληροφοριών στην προειδοποίηση.

12. ΟΙ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΟΥΣ

12.1. Ρόλοι των αρχών για τις προειδοποιήσεις

Όταν χορηγείται στις αρχές πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης στο IMI, τους ανατίθεται ο ρόλος είτε της **αρχής προειδοποιήσεων** είτε του **συντονιστή προειδοποιήσεων**. Ένας συντονιστής προειδοποιήσεων ορίζεται ως "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" για το οικείο κράτος μέλος.⁵ Αυτοί οι ρόλοι είναι ανεξάρτητοι από τους ρόλους που ενδέχεται, κατά τα άλλα, να παίζει η ενδιαφερόμενη αρχή στο IMI. Για παράδειγμα, ένας εθνικός συντονιστής IMI (NIMIC) μπορεί να ενεργήσει ως αρχή προειδοποιήσεων, αλλά και μια αρχή που απαντά σε συντονιστή σχετικά με τη συνήθη ανταλλαγή πληροφοριών μπορεί να ενεργήσει ως συντονιστής προειδοποιήσεων.

12.1.1. Αρχή προειδοποιήσεων

Οι αρχές προειδοποιήσεων είναι κανονικά αρχές με αρμοδιότητες στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων ή στον τομέα του περιβάλλοντος. Μπορούν να **ξεκινήσουν** μια προειδοποίηση και να την **υποβάλουν** στο συντονιστή προειδοποιήσεων με τον οποίο είναι συνδεδεμένες. Μπορούν ακόμη να **παραλάβουν** προειδοποιήσεις που τους έχουν αποσταλεί από τη "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" ή από ένα συντονιστή προειδοποιήσεων και να **αντιδράσουν** σε αυτές τις προειδοποιήσεις. Μπορούν να **υποβάλουν προτάσεις λήξης** και να τις **σχολιάσουν**. Σε περίπτωση που άλλο κράτος μέλος προτείνει λήξη, μπορούν να **υποβάλουν αντιρρήσεις** για τη λήξη της προειδοποίησης στον οικείο συντονιστή προειδοποιήσεων.

12.1.2. Συντονιστής προειδοποιήσεων

Αποστολή των συντονιστών προειδοποιήσεων είναι να διασφαλίζουν ότι οι προειδοποιήσεις μεταδίδονται μόνο όταν αυτό είναι αναγκαίο και ότι αποτελούν αντικείμενο ορθής επεξεργασίας. Σε γενικές γραμμές, έχουν αρμοδιότητες στον τομέα της υγείας και της ασφάλειας των προσώπων ή στον τομέα του περιβάλλοντος. Πρέπει επίσης να έχουν μια καλή γενική εικόνα των διοικητικών δομών που σχετίζονται με προειδοποιήσεις στο οικείο κράτος μέλος. Οι συντονιστές προειδοποιήσεων μπορούν να **μεταδίδουν** προειδοποιήσεις σε άλλα κράτη μέλη και να **προσθέτουν αρχές προειδοποιήσεων και άλλους συντονιστές προειδοποιήσεων ως αποδέκτες** εισερχόμενων προειδοποιήσεων. Μπορούν να **μεταδίδουν νέες πληροφορίες, προτάσεις λήξης** προειδοποίησης και, σε περίπτωση που άλλο κράτος μέλος προτείνει λήξη, να **μεταδίδουν αντιρρήσεις για τη λήξη**. Επιπλέον, οι συντονιστές προειδοποιήσεων μπορούν επίσης να ασκούν όλες τις λειτουργίες μιας αρχής προειδοποιήσεων. Αυτό σημαίνει ότι, για παράδειγμα, μπορούν να ξεκινήσουν μια προειδοποίηση και στη συνέχεια να τη μεταδώσουν οι ίδιοι.

⁵ Για καλύτερο συντονισμό και για λόγους προστασίας δεδομένων, η Επιτροπή συνιστά τον καθορισμό μιας και μόνο "θυρίδας εισερχόμενων προειδοποιήσεων" ανά κράτος μέλος. Ωστόσο, είναι τεχνικώς δυνατή η καταχώριση πολλών θυρίδων, για παράδειγμα μια για κάθε περιφέρεια σε ένα ομοσπονδιακό κράτος μέλος.

12.1.3. Συντονιστής προειδοποιήσεων που έχει δηλωθεί ως "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων"

Ένας συντονιστής προειδοποιήσεων που δηλώνεται ως "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" αποτελεί το κεντρικό σημείο εισόδου προειδοποιήσεων στο οικείο κράτος μέλος. **Επιβεβαιώνει τη λήψη** εισερχόμενης προειδοποίησης και είναι υπεύθυνος για την **πρώτη διάδοση** της προειδοποίησης στους συντονιστές προειδοποιήσεων και τις αρχές προειδοποιήσεων στο οικείο κράτος μέλος. Διασφαλίζει ότι η προειδοποίηση προωθείται μόνο στους συμμετέχοντες (συντονιστές ή/και αρχές) που είναι αρμόδιοι για τη διαχείρισή της, γι' αυτό πρέπει να έχει καλή γνώση των διοικητικών δομών του οικείου κράτους μέλους.

Επίσης, η "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" αυτομάτως **λαμβάνει κάθε προειδοποίηση που αποστέλλεται** από το οικείο κράτος μέλος. Αυτό της επιτρέπει να διατηρεί μια γενική εικόνα όλων των εισερχόμενων και εξερχόμενων προειδοποιήσεων.

Επιπλέον, η "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" έχει όλες τις δυνατότητες για δράση που έχουν οι συντονιστές προειδοποιήσεων και οι αρχές προειδοποιήσεων. Αυτό σημαίνει, για παράδειγμα, ότι μπορεί επίσης να ξεκινά προειδοποιήσεις και στη συνέχεια να τις μεταδίδει.

12.1.4. Η ρύθμιση «οριστική έγκριση» για τους συντονιστές προειδοποιήσεων

Το IMI παρέχει στα κράτη μέλη κάποια ελαστικότητα στον καθορισμό της σχέσης μεταξύ αρχών προειδοποιήσεων και συντονιστών προειδοποιήσεων. Μπορεί να δοθεί στους συντονιστές προειδοποιήσεων (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν οριστεί ως θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων) η δυνατότητα **τροποποίησης ή διαγραφής του περιεχόμενου** προειδοποιήσεων ή σχετικών με προειδοποίηση πληροφοριών που υποβάλλονται σε αυτούς. Εάν αποφασιστεί ότι ένας συντονιστής προειδοποιήσεων πρέπει να έχει αυτήν τη δυνατότητα, πρέπει να επιλεγεί το κατάλληλο τετραγωνίδιο στις **ρυθμίσεις για τη διαδικασία προειδοποίησης**, ώστε να δηλώνεται ότι ο συντονιστής προειδοποιήσεων έχει την «οριστική έγκριση» για προειδοποιήσεις που μεταδίδει για λογαριασμό της χώρας του.

Όταν ένας συντονιστής δεν έχει την οριστική έγκριση, η αρχή εκκίνησης διατηρεί το δικαίωμα τροποποίησης ή διαγραφής της προειδοποίησης ή των σχετικών με προειδοποίηση πληροφοριών που η ίδια υπέβαλε.

12.2. Ρόλοι των χρηστών σχετικά με τις προειδοποιήσεις

Όταν δίνεται σε κάποια αρχή πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης στο πλαίσιο του IMI για τις υπηρεσίες, ο χρήστης αυτής της αρχής που έχει τον ρόλο του **διαχειριστή τοπικών δεδομένων** (υπεύθυνος για την καταχώριση χρηστών και τη διατήρηση δεδομένων που αφορούν την αρχή) αποκτά αυτομάτως όλα τα δικαιώματα χρήστη για προειδοποιήσεις.⁶ Στη συνέχεια, μπορεί να αναθέσει διαφορετικούς ρόλους χρήστη

⁶ Σε περίπτωση που περισσότεροι από έναν χρήστες έχουν δικαιώματα διαχειριστή τοπικών δεδομένων, όλοι τους αποκτούν όλα τα δικαιώματα χρήστη για προειδοποιήσεις.

στους συναδέλφους του, ανάλογα με το μέγεθος της αρχής και τις αρμοδιότητές τους όσον αφορά τις προειδοποιήσεις.

12.2.1. Θεατής προειδοποιήσεων

Οι «θεατές προειδοποιήσεων» μπορούν να **βλέπουν τα πλήρη στοιχεία όλων των προειδοποιήσεων** στις οποίες έχει πρόσβαση η αρχή τους (συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που εμπεριέχονται σε αυτές). Μπορούν να αποθηκεύουν ή να εκτυπώνουν τα πλήρη στοιχεία των προειδοποιήσεων, αλλά **δεν μπορούν να προβαίνουν σε οποιαδήποτε ενέργεια**, όπως είναι η εκκίνηση προειδοποίησης, η ενημέρωσή της ή η πρόταση λήξης.

12.2.2. Διαχειριστής προειδοποιήσεων

Οι «διαχειριστές προειδοποιήσεων» είναι επιφορτισμένοι με τη διαχείριση προειδοποιήσεων για λογαριασμό της αρχής τους. Μπορούν να **ξεκινούν** προειδοποιήσεις και να τις **υποβάλλουν** προς μετάδοση σε συντονιστή προειδοποιήσεων. Μπορούν να **λαμβάνουν** προειδοποιήσεις και να **αντιδρούν** σε αυτές. Μπορούν να **υποβάλλουν και να ζητούν συμπληρωματικές πληροφορίες** που σχετίζονται με προειδοποίηση. Μπορούν να υποβάλλουν πρόταση λήξης, να σχολιάζουν προτάσεις λήξης που υποβάλλονται από άλλες αρχές στα οικεία κράτη μέλη και να υποβάλλουν αντιρρήσεις για τη λήξη, εάν άλλο κράτος μέλος πρότεινε λήξη. Ωστόσο, οι διαχειριστές προειδοποιήσεων που υπάγονται σε ένα συντονιστή προειδοποιήσεων **δε μπορούν να μεταδίδουν ή να διαδίδουν** προειδοποιήσεις.

12.2.3. Υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων (μόνο για συντονιστές προειδοποιήσεων)

«Υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων» μπορεί να γίνει μόνο χρήστης που υπάγεται σε συντονιστή προειδοποιήσεων. Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων είναι αρμόδιοι για τη **διάδοση** προειδοποιήσεων στο οικείο κράτος μέλος και για τη **μετάδοση** προειδοποιήσεων και σχετικών με προειδοποίηση πληροφοριών σε άλλα κράτη μέλη. Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων σε μια "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" **επιβεβαιώνουν τη λήψη** προειδοποιήσεων και είναι υπεύθυνοι για την πρώτη διάδοση της προειδοποίησης στους συντονιστές προειδοποιήσεων και τις αρχές προειδοποιήσεων στη χώρα τους. Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων που υπάγονται σε άλλους συντονιστές προειδοποιήσεων αποφασίζουν ποιες **νέες αρχές** στην περιφέρειά τους ή στον τομέα αρμοδιότητάς τους πρέπει να παραλάβουν την προειδοποίηση.

Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων που υπάγονται σε οποιονδήποτε συντονιστή προειδοποιήσεων μπορούν να **μεταδίδουν** νέες προειδοποιήσεις σε άλλα κράτη μέλη. Μπορούν να υποβάλλουν και να μεταδίδουν νέες πληροφορίες που σχετίζονται με εκκρεμείς προειδοποιήσεις. Μπορούν ακόμη να μεταδίδουν την ανάκληση μιας προειδοποίησης, προτάσεις λήξης και αντιρρήσεις για τη λήξη.

Εάν δοθεί «**οριστική έγκριση**» στο συντονιστή προειδοποιήσεων, οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων που ανήκουν σε αυτόν μπορούν να **τροποποιούν το περιεχόμενο** προειδοποιήσεων και σχετικών με προειδοποίηση πληροφοριών πριν από τη μετάδοση. Με αυτήν τη ρύθμιση, οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων μπορούν

επίσης να **διαγράφουν** την προειδοποίηση ή τις σχετικές με προειδοποίηση πληροφορίες πριν από τη μετάδοση.

12.2.4. Βασικός χρήστης

Όλοι οι χρήστες IMI μιας αρχής με πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποιήσεων, οι οποίοι δεν είναι διαχειριστές τοπικών δεδομένων και δεν τους έχει ανατεθεί κανείς από τους συγκεκριμένους ρόλους που περιγράφονται παραπάνω, αυτομάτως αποκτούν βασική πρόσβαση σε προειδοποιήσεις. Έχουν **γενική εικόνα παρακολούθησης** όλων των προειδοποιήσεων (εισερχόμενων και εξερχόμενων) της αρχής τους, αλλά δε μπορούν να δουν τα λεπτομερή στοιχεία των προειδοποιήσεων. **Δεν μπορούν να ξεκινήσουν προειδοποιήσεις ή να προβούν σε οποιαδήποτε ενέργεια** σχετικά με τρέχουσες προειδοποιήσεις.

Αυτού του είδους την πρόσβαση έχουν επίσης όλοι οι χρήστες της αρχής οι οποίοι ήδη χρησιμοποιούν τη διαδικασία αίτησης πληροφοριών στο IMI για τις υπηρεσίες. Κατά συνέπεια, για παράδειγμα, ο διαχειριστής αιτήσεων αποκτά αυτομάτως τα δικαιώματα βασικού χρήστη για προειδοποιήσεις. Εάν χρειάζεται να παίζει πιο ενεργό ρόλο σε σχέση με τις προειδοποιήσεις, μπορεί να του ανατεθεί, εκτός από το ρόλο του διαχειριστή αιτήσεων, και αυτός ο ρόλος.

12.2.5. Συνδυασμένοι ρόλοι

Το IMI επιτρέπει επίσης στους χρήστες να έχουν συνδυασμένους ρόλους. Συνεπώς, ένας χρήστης που υπάγεται σε συντονιστή προειδοποιήσεων ο οποίος έχει δικαιώματα υπεύθυνου διάδοσης προειδοποιήσεων θα μπορούσε επίσης να έχει δικαιώματα διαχειριστή αιτήσεων. Αυτό θα του επέτρεπε **να ξεκινά, να υποβάλλει και να μεταδίδει προειδοποιήσεις**.

Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι η υποβολή και η μετάδοση παραμένουν **χωριστά στάδια**, τα οποία πρέπει να ολοκληρώνονται μεμονωμένα, ακόμη και αν αυτό γίνεται από το ίδιο πρόσωπο.

Διαφορές μεταξύ διαχειριστών προειδοποιήσεων και υπεύθυνων διάδοσης προειδοποιήσεων – Ποιος μπορεί να κάνει τι;

		Διαχειριστής προειδοποιήσεων (σε αρχή προειδοποιήσεων ή συντονιστή προειδοποιήσεων)	Υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων (διαθέσιμος μόνο σε συντονιστές προειδοποιήσεων)
Εκκίνηση προειδοποίησης	Υποβολή	√	
	Μετάδοση		√
Αποστολή/αίτηση	Υποβολή	√	√

συμπληρωματικών πληροφοριών	Μετάδοση		✓
Ανάκληση προειδοποίησης (μόνο αρχή εκκίνησης και συντονιστής)	Υποβολή	✓	
	Μετάδοση		✓
Πρόταση λήξης προειδοποίησης (μόνο στο ΚΜΕ)	Υποβολή	✓	
	Σχολιασμός	✓	✓
	Μετάδοση		✓
Διατύπωση αντιρρήσεων για πρόταση λήξης	Υποβολή	✓	✓
	Μετάδοση		✓
Λήξη προειδοποίησης (μόνο συντονιστής που μεταδίδει πρόταση λήξης)			✓

13. ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΙΜΙ

Η **διαδρομή** των προειδοποιήσεων είναι σαφώς καθορισμένη και αποτελείται από μια σειρά βασικών σταδίων (βλέπε τμήμα 2.2) και πρόσθετων προαιρετικών σταδίων, η χρήση των οποίων ενδέχεται να μην είναι αναγκαία σε κάθε περίπτωση. Καθώς η προειδοποίηση προχωρεί από το ένα στάδιο στο επόμενο, το **καθεστώς** της ενημερώνεται αυτομάτως και εμφανίζεται στην οθόνη.

13.1. Αποστολή προειδοποίησης

13.1.1. Εκκίνηση και υποβολή προειδοποίησης

Για να μπορούν να ξεκινήσουν μια προειδοποίηση, οι χρήστες πρέπει να είναι διαχειριστές προειδοποιήσεων σε αρχή προειδοποιήσεων ή σε συντονιστή προειδοποιήσεων. Σε πρώτο στάδιο, ο διαχειριστής προειδοποιήσεων πρέπει να ολοκληρώσει μια **διαδικασία ελέγχου** κριτηρίων για την αποστολή προειδοποίησης (λεπτομέρειες σχετικά με αυτά τα κριτήρια θα βρείτε στο Μέρος 1 του παρόντος εγγράφου). Το ΙΜΙ τον καθοδηγεί αυτομάτως για την ολοκλήρωση αυτής της διαδικασίας. Εάν πληρούνται όλα τα κριτήρια, ο χρήστης αναγράφει **τα στοιχεία του παρόχου υπηρεσιών** που προκαλεί τον ενδεχόμενο κίνδυνο, καθώς και μια **περιγραφή της περίπτωσης**. Μπορεί επίσης να προσθέσει συνημμένα. Από τον κατάλογο συντονιστών συνδεδεμένων με την αρχή του, **επιλέγει το συντονιστή προειδοποιήσεων** που θα είναι υπεύθυνος για τη μετάδοση της προειδοποίησης. **Επιλέγει το κράτος μέλος** (ή τα κράτη μέλη) στο οποίο πρέπει να αποσταλεί η προειδοποίηση. Εάν έχει πληροφορίες για μεμονωμένες αρχές στα επιλεγμένα κράτη μέλη οι οποίες πρέπει να

προειδοποιηθούν, μπορεί να προσθέσει αυτές τις πληροφορίες σε ένα πεδίο ελεύθερου κειμένου.

Μόλις αποθηκευθεί το σχέδιο της προειδοποίησης σε οποιοδήποτε στάδιο της καταχώρισης δεδομένων, η προειδοποίηση αποκτά έναν **αριθμό**. Το καθεστώς της είναι:

«Σχέδιο προειδοποίησης»

Όταν ολοκληρώσει όλα τα στάδια, ο διαχειριστής προειδοποιήσεων **υποβάλλει** την προειδοποίηση στον επιλεγμένο συντονιστή προειδοποιήσεων. Το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε:

«Υποβλήθηκε για μετάδοση»

13.1.2. Μετάδοση προειδοποίησης

Όλοι οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων που υπάγονται στον επιλεγμένο συντονιστή προειδοποιήσεων ενημερώνονται με αυτόματο ηλεκτρονικό μήνυμα ότι έλαβαν προειδοποίηση προς μετάδοση.

Εάν θεωρούν ότι η αρχή τους δεν είναι αρμόδια να αποφασίσει αν πρέπει να μεταδοθεί ή όχι η προειδοποίηση και ότι πρέπει να αποσταλεί σε άλλο συντονιστή προειδοποιήσεων, μπορούν να **διαβιβάσουν** την προειδοποίηση στον άλλο συντονιστή προειδοποιήσεων.

Μόλις ένας υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων αποδεχθεί την προειδοποίηση, το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε:

«Εν αναμονή μετάδοσης»

Ο υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων οφείλει να **ελέγξει** εάν όντως πληρούνται όλα τα κριτήρια και εάν τα στοιχεία είναι ορθά και πλήρη.

Εάν ο συντονιστής προειδοποιήσεων έχει **«οριστική έγκριση»**, ο υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων μπορεί να **τροποποιήσει το περιεχόμενο** της προειδοποίησης. Με αυτή τη ρύθμιση, μπορεί επίσης να **διαγράψει την προειδοποίηση**, εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν πρέπει να αποσταλεί.

Εάν δεν ενεργοποιηθεί αυτή η ρύθμιση και ο υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων ανακαλύψει, για παράδειγμα, ότι παραλείπονται σημαντικά στοιχεία, μπορεί να επικοινωνήσει με την αρχή προειδοποιήσεων εκτός του IMI και να της ζητήσει να τροποποιήσει την προειδοποίηση. Εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προειδοποίηση δεν πρέπει να αποσταλεί καθόλου, μπορεί να ζητήσει από την αρχή να τη διαγράψει.

Ανεξάρτητα από τη ρύθμιση «οριστική έγκριση», ο υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων μπορεί πάντοτε να **προσθέτει κράτη μέλη-αποδέκτες** της προειδοποίησης εάν, εξ όσων γνωρίζει, αυτό είναι απαραίτητο λόγω πιθανής ύπαρξης του κινδύνου σε εκείνα τα κράτη μέλη.

Μόλις ο υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων βεβαιωθεί ότι η προειδοποίηση είναι έτοιμη να αποσταλεί, τη **μεταδίδει** στο(-α) επιλεγμένο(-α) κράτος(-η) μέλος(-η). Κάθε προειδοποίηση αποστέλλεται επίσης αυτομάτως στην Επιτροπή, όπως προβλέπεται από την οδηγία για τις υπηρεσίες.

Η προειδοποίηση αποκτά καθεστώς: **«Μετάδοση προειδοποίησης»**

13.2. Τροποποίηση και διόρθωση προειδοποίησης

Μετά τη μετάδοση μιας προειδοποίησης, μόνο το κράτος μέλος εκκίνησης μπορεί να τροποποιήσει ή να διορθώσει στοιχεία που περιέχονται στην προειδοποίηση. Εάν λάβει νέα στοιχεία σχετικά με το αντικείμενο, μπορεί:

- να προσθέσει ένα **κράτος μέλος-αποδέκτη**,
- να αλλάξει το **κράτος μέλος εγκατάστασης** του παρόχου υπηρεσιών⁷,
- να αλλάξει τα **στοιχεία του παρόχου υπηρεσιών** και
- να τροποποιήσει την **περιγραφή της περίπτωσης**.

Μόνο ο συντονιστής προειδοποιήσεων που μετέδωσε την προειδοποίηση μπορεί να προσθέσει ένα κράτος μέλος-αποδέκτη και να αλλάξει το κράτος μέλος εγκατάστασης. Εάν ο εν λόγω συντονιστής προειδοποιήσεων έχει «οριστική έγκριση», μπορεί ακόμη να τροποποιήσει τα στοιχεία του παρόχου υπηρεσιών και την περιγραφή της περίπτωσης, ειδικά η αρχή προειδοποιήσεων που ξεκίνησε την προειδοποίηση διατηρεί αυτό το δικαίωμα.

Οι αλλαγές **εφαρμόζονται αυτομάτως** στην προειδοποίηση και μπορούν **αμέσως να τις δουν** όλοι οι αποδέκτες. Δεν απαιτείται εκ νέου μετάδοση.

Εάν το κράτος μέλος εγκατάστασης έχει αλλαχθεί, όλοι οι αποδέκτες της προειδοποίησης ενημερώνονται για το γεγονός αυτό με αυτόματο ηλεκτρονικό μήνυμα.

13.3. Ανάκληση προειδοποίησης

Παρά τα ισχύοντα μέτρα διασφάλισης, ένα κράτος μέλος ενδέχεται να έχει αποστείλει προειδοποίηση βάσει αναληθών ή ανακριβών πληροφοριών ή στοιχείων και να ανακαλύψει το σφάλμα αργότερα. Εάν είναι βέβαιο ότι έτσι έχουν τα πράγματα, το κράτος μέλος εκκίνησης οφείλει να **ανακαλέσει** την προειδοποίηση. Αυτό είναι δυνατό σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας προειδοποίησης. Όπως και η αποστολή μιας προειδοποίησης, η ανάκλησή της περιλαμβάνει δύο στάδια. Η αρχή εκκίνησης **υποβάλλει πρόταση ανάκλησης** της προειδοποίησης η οποία αποκτά το καθεστώς **«Ανάκληση προς μετάδοση»**.

Ο συντονιστής προειδοποίησης **μεταδίδει την ανάκληση** (το κουμπί «Μετάδοση» μπορεί να βρεθεί μέσω του πεδίου «**Διαχείριση Ανάκλησης**»). Από εκείνο το σημείο και έπειτα, η προειδοποίηση δεν είναι πλέον ενεργή. Δεν επιτρέπεται η προσθήκη νέων στοιχείων, ενώ οι αποδέκτες μπορούν να δουν περιορισμένα μόνο στοιχεία της προειδοποίησης η οποία λαμβάνει το καθεστώς **«Η προειδοποίηση ανακλήθηκε»**.

⁷ Αυτό είναι δυνατό μόνο εφόσον δεν εκκρεμεί καμία πρόταση λήξης.

13.4. Διαχείριση των αποδεκτών προειδοποίησης

13.4.1. Βεβαίωση λήψης προειδοποίησης

Οι προειδοποιήσεις που μεταδόθηκαν φθάνουν στη "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" κάθε κράτους μέλους-αποδέκτη και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή⁸.

Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων της "θυρίδας εισερχόμενων προειδοποιήσεων" **επιβεβαιώνουν τη λήψη** εισερχόμενων προειδοποιήσεων. Ενημερώνονται με αυτόματο ηλεκτρονικό μήνυμα όταν φθάνει νέα προειδοποίηση η οποία έχει καθεστώς **«Αναμένεται επιβεβαίωση λήψης»**.

13.4.2. Διάδοση προειδοποίησης

Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων στη "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" είναι επίσης αρμόδιοι για την **πρώτη διάδοση** μιας εισερχόμενης προειδοποίησης. Επιλέγουν τους συντονιστές προειδοποιήσεων και τις αρχές προειδοποιήσεων που αφορά η προειδοποίηση και τους τη διαβιβάζουν. Εάν το κράτος μέλος εκκίνησης έχει **προτείνει αρχές** στις οποίες, εξ όσων γνωρίζει, πρέπει να αποσταλεί η προειδοποίηση, οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποίησης ελέγχουν την περίπτωση και, εφόσον συμφωνούν, συμπεριλαμβάνουν τις εν λόγω αρχές στον κατάλογο αποδεκτών.

Οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων των επιλεγμένων συντονιστών προειδοποιήσεων μπορούν στη συνέχεια να **προσθέσουν κι άλλους αποδέκτες**.

Όταν έχει διαδοθεί μια προειδοποίηση, μόνο οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων των "θυρίδων εισερχόμενων προειδοποιήσεων" μπορούν να **διαγράψουν αποδέκτες**. Οι αποδέκτες είναι δυνατόν να διαγραφούν μόνο εάν δεν έχουν προβεί ακόμη σε οποιαδήποτε ενέργεια σχετικά με την προειδοποίηση. Αυτό μπορεί να συμβεί σε περίπτωση που ένας παραλήπτης ανακαλύψει ότι μια προειδοποίηση δεν αφορά την αρχή του και ενημερώνει σχετικά τη "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων". Εάν η αρχή διαγραφεί από τον κατάλογο αποδεκτών, δεν θα λάβει καμιά πληροφορία σχετικά με οποιοδήποτε από τα επόμενα στάδια της διαδικασίας προειδοποίησης.

Σημειώνεται ότι η **διάδοση** γίνεται και **στο κράτος μέλος που ξεκίνησε την προειδοποίηση**. Η "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" του συγκεκριμένου κράτους μέλους παραλαμβάνει αυτομάτως όλες τις εξερχόμενες προειδοποιήσεις. Μόλις μεταδοθεί μια προειδοποίηση, η "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" του κράτους μέλους εκκίνησης μπορεί να επιλέξει **κι άλλους αποδέκτες** στη χώρα της και να διαδώσει την προειδοποίηση σε αυτούς.

13.5. Αποστολή και αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών σχετικά με προειδοποίηση

Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας προειδοποίησης, κάθε κράτος μέλος που συμμετέχει στην προειδοποίηση μπορεί να **προσθέσει πληροφορίες** σε αυτήν, για

⁸ Για λόγους προστασίας δεδομένων, η Επιτροπή δεν μπορεί να δει προσωπικά δεδομένα που περιέχονται σε μια προειδοποίηση.

παράδειγμα, να ενημερώσει τα άλλα κράτη μέλη-αποδέκτες σχετικά με μέτρα που έχει λάβει εναντίον του εμπλεκόμενου παρόχου υπηρεσιών (βλέπε Μέρος Ι του παρόντος εγγράφου για περισσότερα παραδείγματα). Εάν δεν πρόκειται για το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για τη λήξη της προειδοποίησης, μπορεί επίσης να χρησιμοποιήσει τη λειτουργία "Συμπληρωματικές πληροφορίες" για να προτείνει τη λήξη της προειδοποίησης. Παρομοίως, τα κράτη μέλη-αποδέκτες μπορούν να **ζητήσουν συμπληρωματικές πληροφορίες** από το κράτος μέλος εκκίνησης ή από άλλο κράτος μέλος-αποδέκτη που πρόσθεσε προηγούμενες πληροφορίες στην προειδοποίηση.

Τόσο η αποστολή όσο και η αίτηση συμπληρωματικών πληροφοριών πραγματοποιείται με μια **διαδικασία δύο σταδίων**. Ένας διαχειριστής προειδοποιήσεων ή υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων υποβάλλει τις πληροφορίες σε ένα συντονιστή προειδοποιήσεων και στη συνέχεια ο υπεύθυνος διάδοσης του συντονιστή προειδοποιήσεων τις ελέγχει και τις μεταδίδει.

Όλοι οι διαχειριστές προειδοποιήσεων και οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων όλων των αρχών που συμμετέχουν στην προειδοποίηση ενημερώνονται με αυτόματο ηλεκτρονικό μήνυμα για την προσθήκη νέων πληροφοριών στην προειδοποίηση.

13.6. Λήξη προειδοποίησης

Όπως εξηγείται στις κατευθυντήριες γραμμές για τις προειδοποιήσεις, υπεύθυνο για την εκκίνηση της διαδικασίας λήξης είναι το **κράτος μέλος εγκατάστασης του παρόχου υπηρεσιών**. Η διαδικασία αυτή πρέπει να δρομολογηθεί μόλις εξαλειφθεί ο κίνδυνος.

Σε περίπτωση που το κράτος μέλος εγκατάστασης (ΚΜΕ) είναι **άγνωστο**, το κράτος μέλος που ξεκίνησε την προειδοποίηση είναι υπεύθυνο για τη διαδικασία λήξης.

Η διαδικασία λήξης περιλαμβάνει δύο στάδια:

- Στο πρώτο στάδιο, όλες οι αρχές στο ΚΜΕ έχουν τη δυνατότητα να συμφωνήσουν για το αν πρέπει να προταθεί η λήξη στα άλλα κράτη μέλη (= **περίοδος σχολιασμού**).
- Στο δεύτερο στάδιο, έπειτα από τη μετάδοση της πρότασης λήξης, όλα τα άλλα κράτη μέλη που συμμετέχουν έχουν τη δυνατότητα διατύπωσης αντιρρήσεων για τη λήξη, εάν θεωρούν ότι η προειδοποίηση πρέπει να παραμείνει ενεργή (= **περίοδος διατύπωσης αντιρρήσεων**).

13.6.1. Εκκίνηση πρότασης λήξης

Οι διαχειριστές προειδοποιήσεων σε οποιαδήποτε αρχή-αποδέκτη του ΚΜΕ μπορούν να **ξεκινήσουν πρόταση λήξης**, εάν έχουν διαπιστώσει ότι ο κίνδυνος δεν υφίσταται πλέον. Η πρόταση λήξης μπορεί να υποβληθεί σε οποιονδήποτε συντονιστή συνδεδεμένο με την αρχή, ο οποίος γίνεται **«συντονιστής λήξης»**.

Μόλις **υποβάλουν την πρόταση** (και χωρίς καμιά ενέργεια του συντονιστή λήξης!), όλες οι άλλες αρχές που παρέλαβαν την προειδοποίηση στο ΚΜΕ ενημερώνονται μέσω αυτόματου ηλεκτρονικού μηνύματος ότι μπορούν να προσθέσουν σχόλια στην πρόταση λήξης. Ωστόσο, εάν ο συντονιστής λήξης έχει οριστική έγκριση, μπορεί να τροποποιήσει ή να διαγράψει την πρόταση λήξης ανά πάσα στιγμή.

Έχετε υπόψη σας ότι, καθώς το στάδιο σχολιασμού περιλαμβάνει μόνο δραστηριότητα εντός ενός κράτους μέλους, δεν υπάρχει δεύτερο στάδιο προς ολοκλήρωση από συντονιστή προειδοποιήσεων σε αυτή τη φάση.

Το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε **«Σχολιασμός πρότασης λήξης»**.

13.6.2. Σχολιασμός πρότασης λήξης

Η πρόταση λήξης παραμένει **ανοιχτή για σχολιασμό** εντός του ΚΜΕ για καθορισμένη χρονική περίοδο, για την οποία έχουν συμφωνήσει όλα τα κράτη μέλη. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, είτε η αρχή προειδοποιήσεων που υπέβαλε την πρόταση είτε ο συντονιστής λήξης (ανάλογα με τη ρύθμιση «οριστική έγκριση») μπορούν ακόμη **να τροποποιήσουν ή να ακυρώσουν** την πρόταση.

Όταν λήξει η περίοδος σχολιασμού, οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων του συντονιστή λήξης ενημερώνονται σχετικά μέσω ηλεκτρονικού μηνύματος. Από το σημείο αυτό και έπειτα, δεν επιτρέπεται η προσθήκη περαιτέρω σχολίων. Ωστόσο, η ίδια η **πρόταση λήξης μπορεί ακόμη να τροποποιηθεί ή να ακυρωθεί**. Το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε **«Πρόταση λήξης προς μετάδοση»**.

13.6.3. Μετάδοση πρότασης λήξης

Στη συνέχεια, ένας υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων που υπάγεται στο συντονιστή λήξης **αξιολογεί όλα τα σχόλια** που παραλήφθηκαν και, σε αυτή τη βάση, αποφασίζει αν θα μεταδοθεί ή όχι η πρόταση λήξης στα άλλα κράτη μέλη.

Εάν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προειδοποίηση πρέπει να παραμείνει ενεργή, μπορεί να **ακυρώσει την πρόταση λήξης** (εφόσον ο συντονιστής προειδοποιήσεων στον οποίο ανήκει έχει οριστική έγκριση) ή να ζητήσει από την αρχή που εισηγήθηκε την πρόταση λήξης να την ακυρώσει.

Εάν συμπεράνει ότι η προειδοποίηση πρέπει να λήξει, **μεταδίδει την πρόταση** (το κουμπί «Μετάδοση» μπορεί να βρεθεί μέσω του πεδίου «Διαχείριση λήξης»). Μπορεί να επιλέξει να **συμπεριλάβει μεμονωμένα σχόλια ή όλα τα σχόλια** που παραλήφθηκαν στο οικείο κράτος μέλος μαζί με την πρόταση. Με τη μετάδοση αποστέλλεται αυτόματο ηλεκτρονικό μήνυμα σε όλους τους διαχειριστές προειδοποιήσεων και τους υπεύθυνους διάδοσης προειδοποιήσεων οι οποίοι παρέλαβαν την προειδοποίηση σε όλα τα συμμετέχοντα κράτη μέλη, που τους ενημερώνει ότι έχει προταθεί λήξη. Το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε **«Διατύπωση αντιρρήσεων για λήξη»**.

13.6.4. Διατύπωση αντιρρήσεων για πρόταση λήξης

Όλα τα άλλα κράτη μέλη έχουν τώρα τη δυνατότητα να διατυπώσουν ενδεχόμενες **αντιρρήσεις** για τη λήξη της προειδοποίησης, σε περίπτωση που έχουν πληροφορίες ότι ο κίνδυνος παραμένει.

Η χρονική περίοδος για τη διατύπωση αντιρρήσεων καθορίζεται επίσης με συμφωνία μεταξύ όλων των κρατών μελών. Εντός αυτής της περιόδου, οι διαχειριστές

προειδοποιήσεων και οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων των αρχών προειδοποιήσεων και των συντονιστών προειδοποιήσεων μπορούν να **υποβάλλουν αντιρρήσεις** σε συντονιστή προειδοποιήσεων **μέσω της λειτουργίας «Συμπληρωματικές πληροφορίες»**, η οποία περιέχει κεφάλαιο με τίτλο «Διατύπωση αντιρρήσεων για πρόταση λήξης».

Η υποβολή και μετάδοση αντιρρήσεων είναι μια **διαδικασία δύο σταδίων**, όπως ακριβώς και η αποστολή οποιουδήποτε είδους συμπληρωματικών πληροφοριών. Ένας υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων που υπάγεται σε συντονιστή προειδοποιήσεων αποφασίζει αν πρέπει να **μεταδοθούν** ή όχι οι αντιρρήσεις σε άλλα κράτη μέλη. Μόλις μεταδοθούν, όλοι οι αποδέκτες της προειδοποίησης σε όλα τα κράτη μέλη ενημερώνονται σχετικά μέσω αυτόματου ηλεκτρονικού μηνύματος.

Όταν λήξει η περίοδος διατύπωσης αντιρρήσεων, οι υπεύθυνοι διάδοσης προειδοποιήσεων του συντονιστή λήξης στο ΚΜΕ ενημερώνονται σχετικά μέσω αυτόματου ηλεκτρονικού μηνύματος.

13.6.5. Λήξη προειδοποίησης

Λαμβάνοντας υπόψη τυχόν αντιρρήσεις από άλλα κράτη μέλη, ο συντονιστής λήξης στο ΚΜΕ αποφασίζει για το αν πρέπει να λήξει η προειδοποίηση. Προκειμένου να μπορεί να **περατώσει προειδοποίηση**, ο χρήστης πρέπει να είναι υπεύθυνος διάδοσης προειδοποιήσεων του συντονιστή λήξης.

Το καθεστώς της προειδοποίησης αλλάζει σε **«Η προειδοποίηση έληξε»**.

Μετά τη λήξη της προειδοποίησης, μόνο περιορισμένες λεπτομέρειες παραμένουν ορατές για όλους τους χρήστες, όπως:

- επισκόπηση της προειδοποίησης χωρίς προσωπικά δεδομένα,
- ο κατάλογος αποδεκτών και
- το ιστορικό των γεγονότων.

Έξι μήνες μετά τη λήξη, όλα τα προσωπικά δεδομένα διαγράφονται αυτομάτως από το σύστημα.

Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος, παρά την περάτωση της προειδοποίησης από το ΚΜΕ, θεωρεί ότι ο κίνδυνος δεν έχει ακόμη εξαλειφθεί, μπορεί να **ξεκινήσει νέα προειδοποίηση**.

14. ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

14.1. Αυτόματα ηλεκτρονικά μηνύματα

Το IMI αποστέλλει αυτόματα ηλεκτρονικά μηνύματα σε όλους τους συμμετέχοντες κάθε φορά που αυτοί **προβαίνουν σε κάποια ενέργεια** σχετικά με μια προειδοποίηση ή όταν υπάρχουν **νέες πληροφορίες** γι' αυτή. Αυτά τα ηλεκτρονικά μηνύματα αποστέλλονται μόνο στις προσωπικές ηλεκτρονικές διευθύνσεις όλων των χρηστών με το ανάλογο

προφίλ χρήστη για προειδοποιήσεις. Επομένως, είναι σημαντικός ο συχνός έλεγχος των διευθύνσεων ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που έχουν καταχωριστεί στο IMI.

Όλα τα ηλεκτρονικά μηνύματα είναι τυποποιημένα και δεν περιέχουν πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο της προειδοποίησης ούτε προσωπικά δεδομένα του ενδιαφερόμενου παρόχου υπηρεσιών.

14.2. Κατάλογοι προειδοποιήσεων

Κάθε χρήστης με πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης στο IMI έχει επίσης πρόσβαση στον κατάλογο προειδοποιήσεων στις οποίες συμμετέχει η αρχή του. Αυτός ο κατάλογος περιλαμβάνει:

- αριθμούς προειδοποιήσεων,
- τις δραστηριότητες παροχής υπηρεσιών που αφορούν οι προειδοποιήσεις,
- το κράτος μέλος εγκατάστασης του ενδιαφερόμενου παρόχου υπηρεσιών,
- την αρχή που ξεκίνησε την προειδοποίηση,
- το ισχύον καθεστώς της προειδοποίησης και
- την ημερομηνία μετάδοσης.

Υπάρχει η **δυνατότητα αναζήτησης** στον κατάλογο βάσει διαφόρων κριτηρίων, καθώς και η δυνατότητα πρόσβασης σε αυτόν μέσω της επιλογής «Αναζήτηση προειδοποιήσεων».

Ανάλογα με το προφίλ τους, οι χρήστες μπορούν να ανοίγουν προειδοποιήσεις από αυτόν τον κατάλογο και να προβαίνουν σε ενέργειες σχετικά με αυτές.

14.3. Εκτύπωση προειδοποιήσεων

Οι αρχές προειδοποιήσεων και οι συντονιστές προειδοποιήσεων ενδέχεται να επιθυμούν να **τηρούν αρχείο** προειδοποιήσεων που αποστάλθηκαν και παραλήφθηκαν μέσω IMI. Για το σκοπό αυτό, μπορούν να δημιουργούν και να εκτυπώνουν αναφορές σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας προειδοποίησης, ακόμη και όταν η προειδοποίηση βρίσκεται στο καθεστώς "Σχέδιο".

Κάθε χρήστης μπορεί να εκτυπώνει προειδοποιήσεις με τις λεπτομέρειες που του επιτρέπεται να βλέπει. Ως εκ τούτου, οι βασικοί χρήστες μπορούν να εκτυπώνουν μόνο τη γενική επισκόπηση (συμπεριλαμβανομένου του καταλόγου αποδεκτών και του ιστορικού της προειδοποίησης), ενώ οι θεατές προειδοποιήσεων και οι διαχειριστές προειδοποιήσεων μπορούν να εκτυπώνουν όλες τις λεπτομέρειες που περιέχονται σε μια προειδοποίηση.

Όταν μια προειδοποίηση έχει ανακληθεί ή λήξει και μόνο η μειωμένη απεικόνιση είναι ακόμη ορατή, μόνο η εν λόγω μειωμένη απεικόνιση μπορεί να εκτυπωθεί.

Σημειώνεται ότι οποιαδήποτε περαιτέρω τροποποίηση τυπωμένων δεδομένων πρέπει να είναι σύμφωνη προς τους εθνικούς και ευρωπαϊκούς κανόνες προστασίας δεδομένων.

15. ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με προειδοποιήσεις στο IMI είναι **απαραίτητη για την τήρηση νομικής υποχρέωσης**. Επομένως, είναι τελείως νόμιμη από άποψη προστασίας δεδομένων. Ωστόσο, η Επιτροπή έχει επίγνωση των επιπτώσεων ενός τέτοιου συστήματος στην προστασία δεδομένων. Συνεπώς, έχει δώσει ιδιαίτερη προσοχή στο σχεδιασμό του διασφαλίζοντας την προστασία δεδομένων και ενθαρρύνει τα κράτη μέλη, που είναι υπεύθυνα για την εφαρμογή της νομοθεσίας προστασίας δεδομένων κατά την αποστολή ή παραλαβή προειδοποιήσεων, **να επαγρυπνούν** για τη σωστή εφαρμογή των κανόνων προστασίας δεδομένων.

Ο μηχανισμός προειδοποίησης περιλαμβάνει τα εξής **μέτρα διασφάλισης της προστασίας δεδομένων**:

- Η **πρόσβαση** στα δεδομένα **περιορίζεται** στις αρχές, στις οποίες έχει χορηγηθεί ειδικά πρόσβαση στις προειδοποιήσεις.
- Ο κατάλογος ελέγχου στην αρχή της διαδικασίας για το σχέδιο προειδοποίησης και η διαδικασία δύο σταδίων όπου συμμετέχει ένας συντονιστής προειδοποιήσεων διασφαλίζουν ότι **δεν αποστέλλονται περιττές προειδοποιήσεις**.
- Το κράτος μέλος εκκίνησης πρέπει να εκτιμά ποιο(-α) άλλο(-α) κράτος(-η) μέλος(-η) πρέπει να παραλάβει(-ουν) την προειδοποίηση. Αυτό καθώς και το γεγονός ότι εναπόκειται στη "θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων" να αποφασίσει ποιες συγκεκριμένες αρχές πρέπει να λάβουν την προειδοποίηση στο οικείο κράτος μέλος διασφαλίζουν ότι οι προειδοποιήσεις **δεν διαδίδονται περισσότερο από όσο είναι απαραίτητο** ώστε να πληρούνται οι απαιτήσεις πληροφόρησης.
- Όπως προβλέπεται στην οδηγία για τις υπηρεσίες, η **Επιτροπή** λαμβάνει όλες τις προειδοποιήσεις που αποστέλλονται. Ωστόσο, **δεν έχει πρόσβαση σε προσωπικά δεδομένα** που περιέχονται στις προειδοποιήσεις και μπορεί να δει ορισμένα μόνο στοιχεία τους.
- Σε περίπτωση που, παρ' όλες τις προφυλάξεις, αποσταλούν ανυπόστατες προειδοποιήσεις, αυτές μπορούν γρήγορα να **ανακληθούν**. Τα εσφαλμένα δεδομένα μπορούν να **διορθωθούν ή να διαγραφούν**.
- Οι προειδοποιήσεις **λήγουν μόλις ο κίνδυνος παύσει να υφίσταται**. Μόλις μια προειδοποίηση λήξει, τα δεδομένα της καθίστανται αμέσως αόρατα για όλους τους χρήστες, ενώ τα προσωπικά δεδομένα διαγράφονται 6 μήνες μετά τη λήξη.

Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με την προστασία δεδομένων στο πλαίσιο του μηχανισμού προειδοποίησης και γενικά στο IMI, παρακαλούμε ανατρέξτε στην έκθεση της Επιτροπής για την κατάσταση της προστασίας δεδομένων στο σύστημα πληροφόρησης για την εσωτερική αγορά και τη σύσταση της Επιτροπής σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την προστασία δεδομένων στο IMI⁹.

⁹ C(2009) 2041τελικό. ΕΕ L 100 της 18.4.2009, σ. 12.

16. ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΩΝ ΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΣΑΣ

16.1. Πρώτη καταχώριση από την Επιτροπή

Για να μπορεί κάθε κράτος μέλος να χρησιμοποιεί τον μηχανισμό προειδοποίησης στο IMI, πρέπει απλώς να διαθέτει μια αρχή καταχωρισμένη ως **"θυρίδα εισερχόμενων προειδοποιήσεων"**. Όταν ο μηχανισμός προειδοποίησης τέθηκε σε λειτουργία, η Επιτροπή καταχώρισε τις **"θυρίδες εισερχόμενων προειδοποιήσεων"** για όλα τα κράτη μέλη ή, σε περίπτωση που ήταν ήδη καταχωρισμένες στο IMI, τους χορήγησε πρόσβαση στις προειδοποιήσεις και τους ανέθεσε αυτόν το ρόλο.

Για την καταχώριση, εφόσον χρειάζεται, περαιτέρω συντονιστών προειδοποιήσεων και αρχών προειδοποιήσεων είναι υπεύθυνα τα κράτη μέλη.

Οι εθνικοί συντονιστές IMI (NIMIC) και οι εξουσιοδοτημένοι συντονιστές IMI για όλους τους νομοθετικούς τομείς (SDIMIC) έχουν **πλήρη ευθύνη** εντός της γεωγραφικής περιοχής τους για όλους τους νομοθετικούς τομείς και τις σχετικές διαδικασίες στο IMI. Επομένως, η Επιτροπή έχει χορηγήσει σε όλους τους NIMIC και τους SDIMIC πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης. Με αυτήν την άδεια πρόσβασης, έχουν τη δυνατότητα να **χορηγούν σε άλλες αρχές της χώρας τους πρόσβαση** στη διαδικασία προειδοποίησης.

Ωστόσο, αυτός ο **διαχειριστικός ρόλος** δεν προκαθορίζει τον σχετικό με το περιεχόμενο ρόλο που παίζουν οι NIMIC και οι SDIMIC σε σχέση με τις προειδοποιήσεις. Μπορεί να τους ανατεθεί οποιοσδήποτε από τους ρόλους αρχής που περιγράφονται στο σημείο 3.1, ανάλογα με τις αρμοδιότητές τους και τη διοικητική διάρθρωση της χώρας τους.

16.2. Καταχώριση αρχής και πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης

Οι **συντονιστές προειδοποιήσεων** μπορούν να καταχωριστούν και να αποκτήσουν πρόσβαση σε προειδοποιήσεις από:

- τους NIMIC,
- τους SDIMIC,
- τους συντονιστές νομοθετικών τομέων (LIMIC)¹⁰ όσον αφορά την οδηγία για τις υπηρεσίες.

Οι **αρχές προειδοποιήσεων** μπορούν να καταχωριστούν και να αποκτήσουν πρόσβαση σε προειδοποιήσεις από:

- τους NIMIC,
- τους SDIMIC,

¹⁰ Ο LIMIC είναι ο ρόλος του συντονιστή με γενική αρμοδιότητα για ένα νομοθετικό τομέα. Για κάθε κράτος μέλος μπορεί να υπάρχει μόνο ένας LIMIC ανά νομοθετικό τομέα.

- τους LIMIC και
- τους εξουσιοδοτημένους συντονιστές IMI (DIMIC).

Με άλλα λόγια, οι DIMIC δεν μπορούν να καταχωρίσουν συντονιστές προειδοποιήσεων.

Κατά την καταχώριση συντονιστών προειδοποιήσεων, είναι σημαντικό να καθοριστεί το αν ο εν λόγω συντονιστής πρέπει να έχει **«οριστική έγκριση»** στη διαδικασία προειδοποίησης (για παράδειγμα, εάν πρέπει να του επιτραπεί να επεξεργάζεται ή να διαγράφει το περιεχόμενο σχετικών με προειδοποίηση πληροφοριών που του υποβάλλονται από αρχή προειδοποιήσεων).

Έχετε υπόψη σας ότι η **πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης** πρέπει να χορηγηθεί **ξεχωριστά** από την **πρόσβαση στο νομοθετικό τομέα** των υπηρεσιών. Επομένως, όταν μια νέα αρχή πρόκειται να καταχωριστεί για να έχει πρόσβαση σε προειδοποιήσεις, πρέπει:

1. να έχει καταχωριστεί στο IMI,
2. να έχει αποκτήσει πρόσβαση στο νομοθετικό τομέα των υπηρεσιών,
3. να έχει αποκτήσει πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης.

16.3. Σύνδεση αρχών και συντονιστών

Όταν μια αρχή αποκτά πρόσβαση στη διαδικασία προειδοποίησης ως **αρχή προειδοποιήσεων**, η αρχή πρέπει να είναι **συνδεδεμένη** με τουλάχιστον ένα **συντονιστή προειδοποιήσεων** στη χώρα της. Περαιτέρω συνδεδεμένοι συντονιστές προειδοποιήσεων μπορούν έπειτα να προστεθούν ή να διαγραφούν στη συνέχεια.

Είναι σημαντικό οι αρχές προειδοποιήσεων να είναι συνδεδεμένες με τους σωστούς συντονιστές προειδοποιήσεων, καθώς μπορούν να **υποβάλλουν πληροφορίες σχετικές με προειδοποιήσεις μόνο σε συντονιστή προειδοποιήσεων με τον οποίο είναι συνδεδεμένες**.

Οι συντονιστές προειδοποιήσεων, εξάλλου, μπορούν να **διαδίδουν προειδοποιήσεις σε οποιεσδήποτε αρχές προειδοποιήσεων και συντονιστές προειδοποιήσεων** στη χώρα τους, ανεξάρτητα από το αν είναι συνδεδεμένοι μαζί τους ή όχι.